

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Kush Është Jezusi? — Një Studim Biblik KJV me Numrat e Strong-ut

KUSH ËSHTË JEZUSI · NJË UDHËTIM NËPËR BIBËL, NGA ZANAFILLA DERI NË ZBULESA

Doktrina Themelore Biblike — Ungjilli i Jezu Krishtit

FJALA HYRËSE

Shtatëqind vjet para se Jezusi të lindte, një profet shkroi çfarë do të quhej ky fëmijë. Nuk është një emër që do t'ia jepje një njeriu. Nuk ke pse të besosh asgjë për të lexuar këtë studim. Duhet vetëm të jesh i gatshëm të shikosh. Pothuajse çdo person i gjallë e ka dëgjuar emrin Jezus. Shumë më pak kanë lexuar çfarë thotë Bibla vetë për të dhe e kanë peshuar për vete. Çfarëdo që besoni sot, dhe çfarëdo që ju është mësuar, nuk bën ndonjë ndryshim për ne. Jemi të lumtur që jeni këtu për të zgjeruar kuptimin tuaj për Jezusin nga burimi origjinal. Çdo vargu është shtypur i plotë, kështu që ju shihni fjalinë e tërë dhe jo një copë të saj. Kur Bibla thotë diçka drejtpërdrejt, ky studim e thotë ashtu. Kur një përfundim vjen nga vendosja e vargjeve krah për krah, ky studim e thotë edhe këtë. Asgjë këtu nuk mbështetet vetëm në fjalën e ndonjë personi. Tani lexoni çfarë shkroi profeti.

ANKORA HYRËSE

Isaia 9:6 <aaa see> Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes.

NJË FËMIJË LINDI + NJË BIR U DHA → EMRI I TIJ DO TË QUHET PERËNDI I FUQISHËM.

Shtatëqind vjet para lindjes së Jezusit, një profet shkroi se ky fëmijë do të quhej Perëndia i fuqishëm. Foshnja Jezus u shtri në një grazhd. Lexojeni vargun ngadalë. Vargjet paraqesin gjithë mesazhin e këtij studimi.

A. PERËNDIA QË THA "TË BËJMË" — NJË PERËNDI, DHE MË SHUMË SE NJË QË FLET

A1. Zanafilla 1:26 Pastaj Perëndia tha: "Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë dhe në ngjasim me ne, dhe të ushtrojë sundimin e tij mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi kafshët e mbi gjithë tokën, mbi rrëshqanorët që zvarriten mbi dhe";. (27) Kështu Perëndia krijoi njeriun simbas shëmbëlltyrës së vet, simbas shëmbëlltyrës së Perëndisë; Ai krijoi mashkullin e femrën.

LE TË BËJMË NJERIUN SIPAS SHËMBËLLIMIT TONË, SIPAS NGJASHMËRISË SONË → KËSHTU PERËNDIA KRIJOI NJERIUN SIPAS SHËMBËLLIMIT TË TIJ.

(Mendimet e mia personale: Lexo Zanafilla 1:26 dhe Zanafilla 1:27 së bashku. Mos e zbut dallimin midis dy vargjeve. Zanafilla 1:26 thotë "ne" dhe "tonë." Zanafilla 1:27 thotë "shëmbëlltyrën e tij" dhe "Perëndia krijoi," të dyja në numrin njëjës. Bibla i thekson të dy vargjet krah për krah pa asnjë kërkim faljeje. Bibla thjesht i deklaron të dyja.)

A2. Zanafilla 3:22 Dhe Zoti Perëndi tha: "Ja, njeriu u bë si një prej nesh, sepse njeh të mirën dhe të keqen. Dhe tani nuk duhet t'i lejohej të shtrijë dorën e tij për të marrë edhe nga pema e jetës kështu që, duke ngrënë nga ajo, të jetojë për gjithnjë";.

NJERIU ËSHTË BËRË SI NJË PREJ NESH, PËR TË NJOHUR TË MIRËN DHE TË KEQEN.

A3. Zanafilla 11:7 O burra, të zbresim pra atje poshtë dhe të ngatërrojmë gjuhën e tyre, në mënyrë që njëri të mos kuptojë të folurën e tjetrit";.

LE TË ZBRESIM + T'UA NGATËRROJMË GJUHËN.

A4. Isaia 6:8 Pastaj dëgjova zërin e Zotit që thoshte: "Kë të dërgoj dhe kush do të shkojë për ne?";. Unë u përgjigja: "Ja ku jam, dërgomë mua!";.

KË TË DËRGOJ + KUSH DO TË SHKOJË PËR NE?

(Mendimet e mia personale: Shikoni nga afër Isaia 6:8. Ai varg ka të dyja format në të njëjtën fjali: "Kë të dërgoj" dhe "kush do të shkojë për ne." I njëjti folës përdor së bashku formën njëjës dhe formën shumës. Kjo nuk është një gabim shkrimi, dhe nuk është Perëndia që përdor një fjalë në shumës për të përshkruar veten e vetme. I njëjti model ndodh shumë herë, në shumë libra të ndryshëm të Biblës, gjatë shumë shekujsh.)

A5. Ligji i Përtërirë 6:4 Dëgjo, Izrael, Zoti, Perëndia ynë, është një i vetëm. **[H259 echad ■]**

DËGJO, IZRAEL, ZOTI, PERËNDIA YNË, ËSHTË NJË I VETËM.

(Mendimet e mia personale: Ligji i Përtërirë 6:4 sundon mbi gjithë këtë studim. Ka një Perëndi, dhe vetëm një: jo dy, jo tre, jo shumë. Çdo varg në këtë studim që do të sugjeronte një Perëndi të dytë është lexuar gabim, dhe Ligji i Përtërirë 6:4 është testi për këtë. Vini re fjalën hebraike që përdor ky varg për "një." Fjala është echad. Është e njëjta fjalë e përdorur kur mbrëmja dhe mëngjesi quhen NJË ditë, edhe pse një ditë ka dy pjesë, dhe kur një burrë dhe gruaja e tij quhen NJË mish, edhe pse janë dy njerëz. Bibla zgjodhi një fjalë për "një" që lejon më shumë se një person brenda saj. Zanafilla 1:26 më pas regjistron Perëndinë duke thënë "le të bëjmë.")

A6. Isaia 45:5 Unë jam Zoti dhe nuk ka asnjë tjetër; jashtë meje nuk ka Perëndi. Të kam rrethuar, ndonëse ti nuk më njihje

UNË JAM ZOTI + NUK KA TJETËR + NUK KA PERËNDI TJETËR PËRVEÇ MEJE.

(Mendimet e mia personale: Isaia 45:5 shpreh anën tjetër të kësaj të vërtete, dhe ky studim nuk do ta shmangë. Perëndia thotë qartë se nuk ka Perëndi tjetër përveç tij. Çfarëdo që të gjejnë pjesa tjetër e këtyre faqeve, kurrë nuk mund të shtojnë një Perëndi të dytë. Ajo që do të gjejnë në të vërtetë është më e çuditshme dhe më e mirë se një Perëndi i dytë: i vetmi Perëndi që bën veten të njohur ndaj njerëzve.)

B. AI QË QUHET ENGJËLLI I ZOTIT — QË QUHET GJITHASHTU PERËNDI

Fjala hebraike e përkthyer "engjell" është malak (H4397). Malak do të thotë ai që dërgohet. Malak emërton detyrën e personit të dërguar, jo natyrën e atij personi. Vini re çfarë bën Bibla me këtë person të veçantë të dërguar në rrëfimet më poshtë.

B1. HAGARI NË SHKRETËTIRË — AJO E EMËRTON ATË

Zanafilla 16:7 Por Engjëlli i Zotit e gjeti pranë një burimi uji në shkretëtirë, pranë burimit në rrugën e Shurit **[H4397 malak ■]** (8) dhe i tha: "Agar, shërbyesja e Sarajt, nga vjen dhe ku po shkon?"; Ajo u përgjigj: "Po iki nga prania e zonjës sime Saraj";. (9) Atëherë Engjëlli i Zotit i tha:

"Kthehu tek zonja jote dhe nënshtroju autoritetit të saj". (10) Pastaj Engjëlli i Zotit shtoi: "Unë do t'i shumëzoj fort pasardhësit e tu aq sa të mos mund të llogariten për shkak të numrit të tyre të madh".

ENGJËLLI I ZOTIT TRA, DO TA SHTOJ FARËN TËNDE JASHTËZAKONISHT SHUMË.

Zanafilla 16:13 Atëherë Agari thirri emrin e Zotit që i kishte folur: "Ti je El-Roi", sepse tha: "A e pashë me të vërtetë atë që më shikon?".

ATËHERË AGARI THIRRI EMRIN E ZOTIT QË I KISHTE FOLUR: "TI JE EL-ROI".

(Mendimet e mia personale: Dy gjëra në Zanafillën 16 duhet ta ndalin lexuesin. Së pari, ai që quhet "engjëlli i Zotit" thotë "Unë do ta shumoj farën tënde." Ai nuk thotë "Zoti do ta shumojë farën tënde." Ai flet si ai që po e kryen shumimin. Së dyti, vetë teksti i Biblës, jo mendimi i Agarës, e quan këtë engjell të Zotit "Zoti që i foli asaj." Agara e quan të njëjtin person "Ti, o Perëndi." Rrëfimtari i librit të Zanafillës pajtohet me Agarën.)

B2. DORA MBI ISAKUN — AI BETOHET NË VETEN E TIJ

Zanafilla 22:11 Por Engjëlli i Zotit thirri nga qielli dhe i tha: "Abraham, Abraham!". Ai u përgjegj: "Ja ku jam". (12) Engjëlli i tha: "Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asnjë të keqe. Tani e di mirë që ti i trembesh Perëndisë, se nuk më ke refuzuar birin tënd, të vetmin bir që ke".

SE NUK MË KE REFUZUAR BIRIN TËND, TË VETMIN BIR QË KE".

Zanafilla 22:15 Engjëlli i Zotit e thirri për të dytën herë Abrahamin nga qielli dhe tha: (16) "Unë betohem për veten time, thotë Zoti, se ti e bërë këtë dhe nuk kurseve tët bir, të vetmin bir që ke (17) unë me siguri do të të bekoj fort dhe do të shumoj pasardhësit e tu si yjet e qiellit dhe si rëra që ndodhet në brigjet e detit dhe trashëgimtarët e tu do të zotërojnë portat e armiqve të tij. (18) Dhe tërë kombet e tokës do të bekohen te pasardhësit e tu, sepse ti iu binde zërit tim".

PËR VETEN TIME KAM BETUAR, THOTË ZOTI → NË FARËN TËNDE DO TË BEKOHEN TË GJITHA KOMBET E DHEUT.

(Mendimet e mia personale: Merr në konsideratë dy fraza në Zanafilla 22:11-18. Faza e parë është "Nuk ma ke kursyer birin tënd MUA." Abrahami po ia ofronte birin e tij Perëndisë. Folësi në këtë frazë thotë se biri nuk iu kurse folësit. Faza e dytë është "Betohem në veten time, thotë ZOTI." Në kohët e lashta, një njeri betohej mbi dikë më të madh se ai vetë. Një lajmëtar i krijuar që vetëm përcjell një mesazh nuk betohet mbi veten e tij. Një lajmëtar i krijuar nuk nënshkruan një betim me emrin e besëlidhjes së Perëndisë. Hebrejve 6:13 jep arsyen. Hebrejve 6:13 thotë se Perëndia u betua mbi veten e tij. Hebrejve 6:13 shprehet arsyen: "sepse nuk kishte ndonjë më të madh mbi të cilin të betohej.")

B3. JAKOBI PËRLESHET ME NJË NJERI — DHE E QUAN VENDIN "FYTYRA E PERËNDISË"

Zanafilla 32:24 Kështu Jakobi mbeti vetëm dhe një burrë luftoi me të deri në agim. (25) Kur ky burrë e pa se nuk mund ta mundte, i preku zgavrën e ijës; dhe zgavra e ijes së Jakobit u përdroth, ndërsa ai luftonte kundër tij. (26) Dhe ai tha: "Lërmë të shkoj, se po lind agimi". Por Jakobi iu përgjegj: "Nuk do të të lë të shkosh, në rast se nuk më bekon më parë!".

NJË NJERI U PËRLESH ME TË → UNË NUK DO TË TË LË TË SHKOSH, NËSE NUK MË BEKON.

Zanafilla 32:28 Atëherë ai i tha: "Emri yt nuk do të jetë më Jakob, por Israel, sepse ti ke luftuar bashkë me Perëndinë dhe me njerëzit, dhe ke fituar". (29) Jakobi i tha: "Të lutem, tregomë emrin tënd". Por ai iu përgjegj: "Pse e do emrin tim?". (30) Dhe kështu ai e bekoj. Atëherë Jakobi e quajti këtë vend Peniel, sepse tha: "E pashë Perëndinë ballë për ballë dhe jeta ime u fal".

SI PRINC KE PASUR FUQI ME PERËNDINË → UNË E KAM PARË PERËNDINË FYTYRË PËR FYTYRË, DHE JETA IME ËSHTË RUAJTUR.

(Mendimet e mia personale: Teksti i Zanafillës 32 e quan këtë person njeri. Ky njeri që lufton me Jakobin thotë se Jakobi ka fuqi ME PERËNDINË. Jakobi e quan atë vend "fytyra e Perëndisë." Jakobi thotë se jeta e tij u kursye. Jakobi i kërkon këtij njeriu një emër. Jakobi nuk merr asnjë emër, vetëm një pyetje kthyesë. Kujto këtë pyetje të papërgjigjur rreth emrit. E njëjta pyetje shfaqet përsëri, në një libër tjetër të Biblës, qindra vjet më vonë.)

B4. FERRISHTA QË DIGJEJ — ENGJËLLI QË ËSHTË UNË JAM

Eksodi 3:2 Dhe Engjëlli i Zotit iu shfaq në një flakë zjarri, në mes të një ferrishtjeje. Moisiu vështroi dhe ja që ferrishtja po digjej nga zjarri, por nuk konsumohej. (3) Atëherë Moisiu tha: "Tani do të zhvendosem për të parë këtë shfaqje madhështore: pse ferrishtja nuk po konsumohet!". (4) Zoti vuri re që ai ishte zhvendosur për të parë, dhe Perëndia e thirri nga mesi i ferrishtes dhe i tha: "Moisi, Moisi!". Ai u përgjigj: "Ja ku jam". (5) Perëndia tha: "Mos u afro këtu: hiq sandalet nga këmbët, sepse vendi në të cilin ndodhesh është vend i shenjtë". (6) Pastaj tha dhe këto fjalë: "Unë jam Perëndia i atit tënd, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit". Dhe Moisiu fshehu fytyrën e tij, sepse kishte frikë të shikonte Perëndinë.

ENGJËLLI I ZOTIT IU SHFAQ NË NJË FLAKË ZJARRI → PERËNDIA E THIRRI NGA MESI I SHKURRES.

Eksodi 3:14 Perëndia i tha Moisiut: "UNË JAM AI QË JAM". Pastaj tha: "Do t'u thuash kështu bijve të Izraelit: "UNË JAM-i më ka dërguar tek ju".".

UNË JAM QË JAM → UNË JAM MË DËRGOI TEK JU.

(Mendimet e mia personale: Eksodi 3:2 thotë engjëlli i Zotit. Dy vargje më vonë, Eksodi 3:4 thotë Zoti, dhe Perëndia. E njëjta shkurre, i njëjti zjarr dhe e njëjta zë shfaqen në të dyja. Bibla asnjëherë nuk e trajton këtë si një kontradiktë. Ky i njëjti zë më pas jep emrin që Izraeli do ta mbante përgjithmonë: UNË JAM AI QË JAM.)

PIKËPAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — ferra që digjej dhe Jezusi në oborret e tempullit

Gjoni 8:56 Abrahami, ati juaj, ngazëullohej në shpresën që të shihte ditën time; e pa dhe u gëzua". (57) Judenjtë, pra, i thanë: "Ti ende nuk je pesëdhjetë vjeç dhe e paske parë Abrahamin?". (58) Jezusi u tha atyre: "Në të vërtetë, në të vërtetë unë po ju them: para se të kishte lindur Abrahami, unë jam". (59) Atëherë ata morën gurë, që t'i hidhnin kundër tij; por Jezusi u fsheh dhe doli nga tempulli, duke kaluar midis tyre; dhe kështu u largua.

PARA SE TË ISHTE ABRAHAMI, UNË JAM → PASTAJ MORËN GURË PËR TA GODITUR ME TO.

(Mendimet e mia personale: Vendosini këto dy skena krah për krah dhe lëreni ndryshimin të mësojë. Te ferra, zëri nga zjarri thotë UNË JAM. Moisiu fsheh fytyrën e tij te ferra. Në tempull, një njeri që qëndron përpara një turme thotë UNË JAM. Turma kap gurë. Turma nuk ishte e hutuar për atë që tha Jezusi. Turma e kuptoi Jezusin saktësisht. Turma gjykoj se fjalët e Jezusit meritonin gurëzim. Vini re gjithashtu se Jezusi nuk tha "para se të ishte Abrahami, UNË ISHA." Jezusi tha UNË JAM.)

B5. MANOAHU DHE GRUAJA E TIJ — EMRI QË ËSHTË I MREKULLUESHËM

Gjyqtarët 13:3 Engjëlli i Zotit iu shfaq kësaj gruaje dhe i tha: "Ja, ti je shterpë dhe nuk ke fëmijë, por ke për të mbetur me barrë dhe do të pjellësh një fëmijë.

ENGJËLLI I ZOTIT IU SHFAQ KËSAJ GRUAJE DHE I THA → POR KE PËR TË MBETUR ME BARRË DHE DO TË PJELLËSH NJË FËMIJË.

Gjyqtarët 13:17 Pastaj Manoahu i tha Engjëllit të Zotit: "Cili është emri yt që të realizohen fjalët e tua, ne të kemi mundësi të të nderojmë?". **[H6383 piliy ■]** (18) Engjëlli i Zotit iu përgjigj: "Pse vallë kërkon të mësosh emrin tim? Ai është i mrekullueshëm".

PSE VALLË KËRKON TË MËSOSH EMRIN TIM? AI ËSHTË I MREKULLUESHËM"

Gjyqtarët 13:20 ashtu si flaka ngjitej nga altari në qiell, Engjëlli i Zotit u ngjit me flakën e altarit. Duke parë këtë, Manoahu bashkë me gruan e tij ranë përmbys për tokë. (21) Engjëlli i Zotit nuk iu shfaq më as Manoahut, as bashkëshortes së tij. Atëherë Manoahu kuptoi se ai ishte Engjëlli i Zotit. (22) Manoahu i tha pastaj bashkëshortes së tij: "Ne me siguri do të vdesim, sepse pamë Perëndinë".

ENGJËLLI I ZOTIT U NGJIT NË FLAKËN E ALTARIT → NE DO TË VDESIM ME SIGURI, SEPSE KEMI PARË PERËNDINË.

(Mendimet e mia personale: Tri gjëra dallohen në Gjyqtarët 13. Manoahu kërkon emrin, saktësisht ashtu siç bëri Jakobi në Zanafillën 32. Emri i mohohet përsëri Manoahut, këtë herë me një arsye të deklaruar. Fjala hebraike e dhënë për atë arsye është piliy (H6383). KJV e përkthen piliy si "sekret." Piliy do të thotë tepër i mrekullueshëm për t'u njohur. Piliy vjen nga i njëjti rrënjë si pele (H6382), fjala e përkthyer "i mrekullueshëm" në Isainë 9:6, ku fëmija që na lindet merr emrin. I njëjti engjëll i Zotit më pas ngjitet në flakën e altarit. Përfundimi i vetë Manoahut nuk është "kemi parë një engjëll." Përfundimi i Manoahut është "kemi parë Perëndinë.")

B6. KAPITENI JASHTË JERIKOS — I ADHURUAR, DHE KËPUCËT E ZBATHURA

Jozueu 5:13 Por ndodhi që, ndërsa Jozueu ishte afër Jerikos, ngriti sytë dhe shikoi, dhe ja, një njeri i qëndronte përpara, me në dorë një shpatë të zhveshur. Jozueu i doli përballë dhe i tha: "A je ti për ne o për armiqtë tanë?". **[H8269 sar ■]** (14) Ai u përgjigj: "Jo, unë jam kreu i ushtrisë së Zotit; sapo kam arritur në këtë çast". Atëherë Jozueu ra përmbys para tij dhe tha: "Çfarë dëshiron t'i thotë Zotëria ime shërbëtorit të tij?". (15) Kreu i ushtrisë së Zotit i tha Jozueut: "Zbath sandalet, sepse vendi ku je është i shenjtë". Dhe Jozueu veproi ashtu.

JOZUEU RA ME FYTYRË PËRTOKË, DHE ADHUROI → HIQ SANDALEN NGA KËMBA JOTE, SEPSE VENDI KU QËNDRON ËSHTË I SHENJTË.

PAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — dy burra që u thuhet të heqin sandalet

Eksodi 3:5 Perëndia tha: "Mos u afro këtu: hiq sandalet nga këmbët, sepse vendi në të cilin ndodhesh është vend i shenjtë".

HIQ SANDALET NGA KËMBËT, SEPSE VENDI NË TË CILIN NDODHESH ËSHTË VEND I SHENJTË".

(Mendimet e mia personale: Vini re i njëjti urdhër, thuajse me të njëjtat fjalë, i dhënë dy njerëzve të ndryshëm, qindra vjet larg njëri-tjetrit. Te ferrishtja, urdhri vjen nga zëri që teksti biblik e quan Zoti dhe Perëndi. Jashtë Jerikos, urdhri vjen nga një njeri që rri aty me një shpatë në dorë. Jozueu bie përmbys dhe adhuron këtë njeri. Njeriu nuk e refuzon adhurimin. Krahasoje këtë me atë që bën një engjëll i vërtetë i krijuar kur një njeri përpiqet ta adhurojë engjëllin. Engjëlli thotë: "Unë jam bashkëshërbëtor yti" (Zbulesa 19:10), dhe "adhuro Perëndinë" (Zbulesa 22:9). Gjoni u përpoq të adhuronte një engjëll dy herë, dhe të dyja herët engjëlli e refuzoi. Askush nuk e refuzoi adhurimin e Jozueut jashtë Jerikos.)

B7. TANI DHIATA E RE THOTË DIÇKA SHUMË TË QARTË

Gjoni 1:18 Askush s'e pa Perëndinë kurrë; i vetëmlinduri Bir, që është në gjirin e t'Et, është ai që e ka bërë të njohur. **[G1834 exegeomai ■]** **[G3439 monogenes ■]**

ASNJERI NUK KA PARË PERËNDINË NDONJËHERË → BIRI I VETËMLINDUR E KA BËRË TË NJOHUR.

Gjoni 5:37 Dhe Ati, që më dërgoi, ai vetë ka dëshmuar për mua; ju nuk e keni dëgjuar kurrë zërin e tij dhe as nuk e keni parë fytyrën e tij

JU NUK E KENI DËGJUAR KURRË ZËRIN E TIJ DHE AS NUK E KENI PARË FYTYRËN E TIJ.

1 Timoteut 6:16 Porositi të pasurit e kësaj bote të mos jenë krenarë, dhe të mos i mbajnë shpresat në pasurinë që është e pasigurt, por në Perëndinë e gjallë, i cili na jep gjithçka bujarisht për ta gëzuar

DUKE BANUAR NË DRITËN TEK E CILA NUK MUND TË AFROHET ASNJË NJERI → TË CILIN NUK E PA ASNJË NJERI, DHE NUK MUND TA SHOHË.

Tani vëri krah për krah dy gjysmat e Biblës dhe lexoji të dyja gjysmat bashkë.

Dhiata e Vjetër thotë, vazhdimisht, se njerëzit E PANË këtë person, folën me këtë person, hëngrën përpara këtij personi, u përleshën me këtë person, dhe mbetën gjallë.

Dhiata e Re thotë, qartë dhe tri herë me radhë, se askush nuk e ka parë ndonjëherë Perëndinë Atë, dhe askush nuk mund ta shohë Perëndinë Atë.

Të dyja pohimet janë të vërteta. Personi që njerëzia panë në Dhiatën e Vjetër dhe Ati që njerëzia nuk mund ta shihnin nuk janë, pra, i njëjti person. Gjoni thotë se kush është personi që u pa. Ai thotë se personi që u pa është Biri i vetëmlindur, Biri që është në gjirin e Atit, dhe se ky Bir e ka çuar Perëndinë Atin jashtë, aty ku Perëndia Ati mund të shihet.

[VARGJE TË BASHKUARA — ASNJË VARG I VETËM NUK E THOTË KËTË VETËM]

(Mendimet e mia personale: Ki kujdes dhe ji i sinqertë pikërisht këtu, sepse pikërisht këtu dikush mund të fillojë t'i shtojë diçka Biblës. Ajo që thuhet DREJTPËRDREJT: vetë teksti i Dhiatës së Vjetër e quan këtë person të dërguar Zoti dhe Perëndi, dhe njerëzit që e takuan këtë person të dërguar thonë të njëjtën gjë. Ajo pjesë nuk është një përfundim. Ajo pjesë është ajo që thonë fjalitë. Ajo që ARRIHET DUKE BASHKUAR VARGJE: se ky person i dukshëm i veçantë është konkretisht Biri. Asnjë varg i vetëm nuk thotë "engjëlli i Zotit në Zanafillën 16 është Jezusi." Ky përfundim arrihet duke vendosur Gjonin 1:18, Gjonin 5:37, dhe 1 Timoteut 6:16 pranë tregimeve të Dhiatës së Vjetër dhe duke pyetur kush po shihej. Prandaj etiketa është aty, dhe etiketa mbetet aty.)

B8. DHE LAJMËTARI-QË-ËSHTË-ZOTI SHFAQET PËRSËRI NË FUND TË DHIATËS SË VJETËR

Malakia 3:1 "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim për të përgatitur rrugën para meje. Dhe menjëherë Zoti, që ju kërkoni, do të hyjë në tempullin e vet, engjëlli i besëlidhjes që ju kërkoni me endje, ja, do të vijë", thotë Zoti i ushtrive. **[H4397 malak ■]**

UNË DO TA DËRGOJ LAJMËTARIN TIM + AI DO TA PËRGATITË RRUGËN PËRPARA MEJE → ZOTI DO TË VIJË PAPRITUR NË TEMPULLIN E TIJ, PIKËRISHT LAJMËTARI I BESËLIDHJES.

PIKËPAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — lajmëtari i premtuar, dhe lajmëtari i identifikuar

Marku 1:2 Ashtu si është shkruar tek profetët: "Ja, unë po dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës tënde, i cili do të përgatit udhën tënde përpara teje. (3) Ka një zë që bërtet në shkretëtirë: "Përgatitni udhën e Zotit, drejtoni shtigjet e tij"". (4) Gjoni erdhi në shkretëtirë duke pagëzuar dhe duke predikuar një pagëzim pendese për faljen e mëkateve.

JA, UNË PO DËRGOJ LAJMËTARIN TIM PËRPARA FYTYRËS SATE → PËRGATITNI UDHËN E ZOTIT.

(Mendimet e mia personale: Malakia 3:1 përmend dy persona të dërguar në një varg. Një person i dërguar shkon përpara për të pastruar rrugën. Personi tjetër i dërguar quhet "Zoti" dhe "engjëlli i besëlidhjes." Ky person i dytë i dërguar është ai që vjen në tempullin e vetë Zotit. Marku hap Ungjillin e tij duke cituar pikërisht atë rresht nga Malakia 3:1. Marku e emërton pastruesin e rrugës si Gjoni, në shkretëtirë. Kjo e lë personin e dytë të dërguar të paemëruar nga Marku në atë pikë. Dhiata e Vjetër mbyllet duke pritur një engjell që është Zoti. Dhiata e Re hapet me atë vetë engjell që hyn brenda.)

C. DRURI I VËNË MBI TË VETMIN BIR — ABRAHAMI DHE ISAKU NË MAL

C1. Zanafilla 22:2 Dhe Perëndia tha: "Merr tani birin tënd, birin tënd të vetëm, atë që ti do, Isakun, shko në vendin e Moriahve dhe sakrifikoje në një nga malet që do të të tregoj".

[H3173 yachiyd ■]

MERR TANI BIRIN TËND, BIRIN TËND TË VETËM, ISAKUN, TË CILIN E DO → OFROJE ATJE PËR OLOKAUST.

C2. Zanafilla 22:6 Kështu Abrahami mori drutë e sakrificës dhe i ngarkoi mbi Isakun, birin e tij; pastaj mori në dorë të vet zjarrin dhe u nisën rrugës që të dy. **[H6086 ets ■]**

ABRAHAMI MORI DRUTË E OLOKAUSTIT DHE I VURI MBI ISAKUN, BIRIN E TIJ → TË DY SHKUAN BASHKË.

(Mendimet e mia personale: Në Zanafilla 22:6, ati nuk e mbart drurin. Isaku e mbart drurin lart në kodër. Abrahami do ta vërë Isakun sipër atij druri. Fjala hebraike për atë dru është ets (H6086). Është fjala e zakonshme për një pemë të gjallë, dhe gjithashtu për dru të prerë. E njëjta fjalë e emërton pemën e jetës, dhe pemën në mes të kopshtit.)

C3. Zanafilla 22:7 Dhe Isaku i foli atit të tij Abraham dhe i tha: "Ati im!". Abrahami iu përgjegj: "Ja ku jam, biri im". Dhe Isaku tha: "Ja zjarri dhe druri, po ku është qengji për sakrificën?". (8) Abrahami u përgjegj: "Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin për sakrificën". Dhe vazhduan rrugën të dy bashkë.

KU ËSHTË QENGJI PËR OFERTËN E DJEGUR? → PERËNDIA DO TË SIGUROJË VETË NJË QENGJ.

C4. Zanafilla 22:13 Atëherë Abrahami ngriti sytë dhe shikoi; dhe ja prapa tij një dash i zënë për brirësh në një kaçube. Kështu Abrahami shkoi, mori dashin e tij dhe e ofroi si sakrificë në vend të të birit.

NJË DASH I KAPUR NË NJË SHKURRE NGA BRIRËT E TIJ → E OFROI PËR FLIJIM DJEGJEJE NË VEND TË BIRIT TË TIJ.

Zanafilla 22:14 Dhe Abrahami e quajti këtë vend Jehovah Jireh. Prandaj edhe sot e kësaj dite thuhet: "Do të furnizohet mali i Zotit".

"DO TË FURNIZOHET MALI I ZOTIT".

(Mendimet e mia personale: Konsideroni përsëri pyetjen e birit në Zanafilla 22:7: ku është qengji? Abrahami i përgjigjet pyetjes. Përgjigja e Abrahamit shkon më larg nga sa e dinte ai. Abrahami thotë: "Perëndia do t'i sigurojë vetes një qengj për një olokaust." Ajo frazë mund të mbajë dy kuptime. Njëri kuptim është se Perëndia do të marrë një qengj për përdorimin e tij. Kuptimi tjetër është se Perëndia do të sigurojë veten e tij si qengj. Ajo që Perëndia siguroi në të vërtetë atë ditë ishte një DASH, jo një qengj. Një dash është një dele mashkull i rritur plotësisht. Ky dash vdiq në vend të birit, i zënë nga brirët. Pyetja e Isakut merr përgjigje në mal në një kuptim. Pyetja e Isakut mbetet gjithashtu e hapur në një kuptim tjetër. Ende i detyrohet një qengj. Abrahami e emërton vendin me një premtim në kohën e ardhme: "në malin e ZOTIT do të shihet.")

PIKËPAMJE TË NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — biri që mbarti drutë, dhe Biri që mbarti kryqin

Zanafilla 22:6 Kështu Abrahami mori drutë e sakrificës dhe i ngarkoi mbi Isakun, birin e tij; pastaj mori në dorë të vet zjarrin dhe u nisën rrugës që të dy.

ABRAHAMI VURI DRUTË MBI ISAKUN, BIRIN E TIJ → TË DY SHKUAN BASHKË.

Gjoni 19:17 Dhe ai, duke mbartur kryqin e tij, u nis drejt vendit që quhej "Kafka", që në hebraisht quhet "Golgota";

DHE AI, DUKE MBARTUR KRYQIN E TIJ, U NIS DREJT VENDIT QË QUHEJ "KAFKA".

Gjoni 19:18 ku e kryqëzuan, dhe me të dy të tjerë, njërin në një anë e tjetrin në anën tjetër, dhe Jezusi në mes.

ATJE E KRYQËZUAN ATË + JEZUSI NË MES.

(Mendimet e mia personale: Një baba, një bir i vetëm që babai e do, një kodër, dru vënë mbi shpinën e vetë birit, dhe biri që ecën lart nën atë dru. Kjo skenë ndodhi dy herë në Bibël. Herën e parë, në Zanafilla 22, Perëndia e ndaloi thikën. Perëndia vuri një dash zëvendësues në vend të birit. Herën e dytë, në kryq, askush nuk e ndaloi vdekjen. Këtë herë, Biri ishte zëvendësuesi. Vini re edhe një ndryshim tjetër mes dy skenave. Isaku pyeti, "ku është qengji?" Nuk pati përgjigje për pyetjen e Isakut atë ditë. Përgjigja erdhi më vonë, në lumin Jordan, nga Gjoni. Gjoni tregoi me gisht një njeri që po ecte drejt tij.)

C5. Gjoni 1:29 Të nesërmen, Gjoni e pa Jezusin që po vinte drejt tij dhe tha: "Ja, Qengji i Perëndisë, që heq mëkatën e botës!

JA, QENGJI I PERËNDISË, QË HEQ MËKATIN E BOTËS.

C6. Zanafilla 22:2 Dhe Perëndia tha: "Merr tani birin tënd, birin tënd të vetëm, atë që ti do, Isakun, shko në vendin e Moriahve dhe sakrifikoje në një nga malet që do të të tregoj";

Gjoni 3:16 Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. **[G3439 monogenes ■]**

TË VETMIN BIRIN TËND, TË CILIN E DO → AI DHA BIRIN E TIJ TË VETËMLINDUR.

C7. Hebrenjve 11:17 sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjallte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përsëri si një lloj figure. (18) Me anë të besimit Isaku bekoi Jakobin dhe Esaun, për gjërat që do të ndodhnin. (19) Me anë të besimit Jakobi, duke vdekur, bekoi secilin nga bijtë e Jozefit dhe adhuroi duke u mbështetur mbi majën e shkopit të tij.

AI E DHURUOI TË BIRIN E TIJ TË VETËMLINDUR → DUKE MENDUAR SE PERËNDIA ISHTË I FUQISHËM TA NGRINTE PËRSËRI, EDHE NGA TË VDEKURIT.

(Mendimet e mia personale: Shkrimtari i librit të Hebrenjve përdor të njëjtën fjalë greke për Isakun që Gjoni përdor për Jezusin. Ajo fjalë është "i vetëmlindur," monogenes (G3439). Shkrimtari i Hebrenjve na tregon se çfarë po mendonte Abrahami rrugës për në mal. Abrahami po mendonte se Perëndia mund ta ringjallte djalin nga të vdekurit. Abrahami u tha të rinjve në fund të kodrës, "Unë dhe djali do të shkojmë atje dhe do të adhurojmë, dhe do të kthehemi tek ju." Abrahami priste të kthehej poshtë malit bashkë me Isakun. Abrahami e mori përsëri Isakun, thotë shkrimtari i Hebrenjve, "në një figurë." Një figurë këtu do të thotë një pamje ose një simbol. Tri ditë pas urdhrit, një bir që ishte si i vdekur u kthye i gjallë.)

NJË SHËNIM MBI VENDIN — një shënim mbështetës, jo një pohim që vargjet e bëjnë hapur

2 i Kronikave 3:1 Salomoni filloi pastaj ndërtimin e shtëpisë të Zotit, në Jeruzalem mbi malin Moriah, aty ku Zoti i ishte shfaqur Davidit, atit të tij, në vendin që Davidi kishte përgatitur në lëmin e Ornanit, Jebuseut.

SALOMONI FILLOI PASTAJ NDËRTIMIN E SHTËPISË TË ZOTIT, NË JERUZALEM MBI MALIN MORIAH.

(Mendimet e mia personale: Zanafilla 22:2 e quan vendin ku Perëndia dërgoi Abrahamin si tokën e Moriahut. 2 i Kronikave 3:1 e quan vendin ku Solomoni ndërtoi tempullin si mali Moriah, në Jerusalem. Mali i sakrifikimit të afërt të Isakut dhe mali i çdo flijimi të mëvonshëm në tempull mbajnë kështu të njëjtin emër. Jerusalemi është gjithashtu i njëjti qytet ku ushtarët e kryqëzuan Jezusin jashtë murit të qytetit. Thuaj vetëm atë që thonë vargjet. Vargjet nuk thonë se Golgota ishte i njëjti shkëmb me Moriahun. Vargjet thonë se ishte i njëjti emër, i njëjti brez kodrash dhe i njëjti qytet. Vetë fjalët e Abrahamit ishin "në malin e Zotit do të shihet." Abrahami i tha ato fjalë në kohën e ardhme.)

D. SHËRBËTORI VUAJTËS — KREU QË PËRSHKRUAN KRYQIN PARA SE TË KIShte KRYQE

D1. Isaia 52:13 Ja, shërbëtori im do të begatohet, do të ngrihet dhe do të lartësohet shumë. (14) Duke qenë se shumë veta u çuditën me ty, sepse pamja e tij ishte e shfityruar më tepër se e çdo njeriu tjetër dhe fytyra e tij ishte ndryshe nga ajo e bijve të njeriut (15) kështu ai do të spërkasë shumë kombe; mbretërit do të mbyllin gojën para tij, sepse do të shohin çfarë nuk u ishte treguar kurrë atyre dhe do të kuptojnë ato që nuk kishin dëgjuar.

PAMJA E TIJ ISHTE AQ E SHËMTUAR SA ASNJË NJERI TJETËR → KËSHTU AI DO T'I SPËRKATË SHUMË KOMBE.

D2. Isaia 53:1 Kush i ka besuar predikimit tonë dhe kujt iu shfaq krahu i Zotit? (2) Ai erdhi lart para tij si një degëz, si një rrënjë nga një tokë e thatë. Nuk kishte figurë as bukuri për të tërhequr shikimin tonë, as paraqitje që ne ta dëshironim.

KUSH E BESOI LAJMIN TONË? → NUK KISHTE BUKURI QË TA DËSHIRONIM.

D3. Isaia 53:3 I përçmuar dhe i hedhur poshtë nga njerëzit, njeri i dhembjeve, njohës i vuajtjes, i ngjashëm me dikë para të cilit fshihet faqja, ishte përçmuar, dhe ne nuk e çmuam aspak.

NJERI I DHEMBJEVE, NJOHËS I VUAJTJES → ISHTE PËRÇMUAR, DHE NE NUK E ÇMUAM ASPAK.

D4. Isaia 53:4 Megjithatë ai mbante sëmundjet tona dhe kishte marrë përsipër dhembjet tona; por ne e konsideronim të goditur, të rrahur nga Perëndia dhe të përulur. (5) Por ai u tejshpua për shkak të shkeljeve tona, u shtyp për paudhësitë tona; ndëshkimi për të cilin kemi pagën është mbi të, dhe për shkak të vurratave të tij ne jemi shëruar.

AI PLAGOSUR PËR SHKELJET TONA + I RRAHUR PËR PADREJTËSITË TONA → ME VURRAT E TIJ NE JEMI SHËRUAR.

D5. Isaia 53:6 Ne të gjithë endeshim si dele; secili prej nesh ndiqte rrugën e vet, dhe Zoti bëri që të bjerë mbi të paudhësia e ne të gjithëve.

NE TË GJITHË ENDESHIM SI DELE → DHE ZOTI BËRI QË TË BJERË MBI TË PAUDHËSIA E NE TË GJITHËVE.

D6. Isaia 53:7 I keqtrajtuar dhe i përulur, nuk e hapi gojën. Si një qengj që e çojnë në thertore, si një dele e heshtur përpara atyre që i qethin nuk e hapi gojën.

AI ÇOHET SI NJË DELE NË THERTORE → NUK HAP GOJËN E TIJ.

D7. Isaia 53:8 U çua larg nga shtypja dhe nga gjykim; dhe nga brezi i tij kush mendoi se ai ishte larguar nga toka e të gjallëve dhe ishte goditur për shkak të shkeljeve të popullit tim?

AI U SHKËPUT NGA TOKA E TË GJALLËVE → PËR SHKELJEN E POPULLIT TIM AI U GODIT.

D8. Isaia 53:9 Kishin caktuar ta varrosnin bashkë me të pabesët, po kur vdiq e vunë me të pasurin, sepse nuk kishte kryer asnjë dhunë dhe nuk kishte pasur asnjë mashtrim në gojën e tij.

AI E BËRI VARRIN E TIJ ME TË PABESËT + ME TË PASURIT NË VDEKJEN E TIJ → AI NUK KISHTE BËRË DHUNË.

D9. Isaia 53:10 Por i pëlqeu Zotit ta rrihte dhe ta bënte të vuante. Duke ofruar jetën e tij si flijim për mëkat, ai do të shikojë pasardhës, do të zgjasë ditët e tij, dhe vullneti i Zotit do të ketë mbarësi në duart e tij.

KUR TË BËSH SHPIRTIN E TIJ FLIJIM PËR MËKATIN → AI DO TË SHIKOJË FARËN E TIJ, DO T'I ZGJATË DITËT E TIJ.

D10. Isaia 53:11 Ai do të shikojë frytin e mundimit të shpirtit të tij dhe do të jetë i kënaqur; me anë të ditorisë së tij, i drejti, shërbëtori im, do të bëjë të drejtë shumë veta, sepse do të marrë përsipër paudhësitë e tyre. (12) Prandaj do t'i jap pjesën e tij midis të mëdhenjve, dhe ai do ta ndajë plaçkën me të

fuqishmit, sepse e ka përkushtuar jetën e tij deri në vdekje dhe u përfshi midis keqhbërësve; ai ka mbajtur mëkatin e shumë vetave dhe ka ndërhyrë në favor të shkelësve.

PRANDAJ DO T'I JAP PJESËN E TIJ MIDIS TË MËDHENJVE + DHE AI DO TA NDAJË PLAÇKËN ME TË FUQISHMIT → AI KA MBAJTUR MËKATIN E SHUMË VETAVE DHE KA NDRËHYRË NË FAVOR TË SHKELËSVE.

(Mendimet e mia personale: Lexo Isaia 53:9 dhe pastaj përsëri Isaia 53:10, me rradhë. E para thotë se shërbëtori ishte I VDEKUR dhe i varrosur në varrin e një njeriu të pasur. E dyta thotë se pasi shpirti i shërbëtorit të bëhet një blatim për mëkatin, shërbëtori do TË SHOHË farën e tij dhe do T'I ZGJATË ditët e tij. Këto dy pohime nuk mund të jenë të dyja të vërteta për një njeri që mbetet i vdekur. Ringjallja është shkruar në këtë kapitull të Isaisë, shtatëqind vjet para se ringjallja të ndodhte.)

PIKËPAMJE TË NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — faqja e profetit, dhe një njeri në një qerre që e lexon me zë të lartë

Veprat e Apostujve 8:32 Por pjesa e Shkrimit që ai po lexonte ishte kjo: "Atë e çuan si delja në thertore; dhe ashtu si qengji është memec përpara qethtarit, kështu ai nuk e hapi gojën e vet. (33) Në përuljen e tij iu mohua çfarëdolloj drejtësie; po kush do të mund ta përshkruajë brezin e tij? Sepse jeta e tij u hoq nga toka". (34) Dhe eunuku iu kthye Filipit dhe tha: "Të lutem, për kë e thotë profeti këtë? Për veten e vet apo për ndonjë tjetër?". (35) Atëherë e mori fjalën Filipi dhe, duke filluar nga ky Shkrim, i shpalli Jezusin.

PËR KË FLET PROFETI KËTË? → FILIPI FILLOI NGA I NJËJTI SHKRIM, DHE I PREDIKOI JEZUSIN.

(Mendimet e mia personale: Kjo është një pyetje e sinkertë, e bërë me zë të lartë nga një njeri që nuk kishte dëgjuar kurrë përgjigjen. Pyetja është: për kë po flet profeti? Përgjigjja nuk është mendimi privat i Filipit. Filipi filloi pikërisht nga ai varg në Isainë 53. Filipi predikoi Jezusin nga ai varg. Leximi i vetë apostujve për Isainë 53 është shkruar për ne. Askush nuk duhet të hamendësojë për leximin e apostujve mbi Isainë 53.)

E. EMANUELI — PERËNDIA ME NE, FËMIJA I LINDUR DHE BIRI I DHËNË

E1. Isaia 7:14 Prandaj vet Zoti do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel. **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

PRANDAJ VET ZOTI DO T'JU JAPË NJË SHENJË: JA → E VIRGJËRA DO TË MBETET ME BARRË DHE DO TË LINDË NJË FËMIJË TË CILIN DO TA QUAJË EMANUEL.

E2. Isaia 9:6 &aaa see> Sepse na ka lindur një fëmijë, një djalë na është dhënë. Mbi supet e tij do të mbështetet perandoria dhe do të quhet Këshilltar i admirueshëm, Perëndi i fuqishëm, Atë i përjetshëm, Princ i paqes. **[H6382 pele ■]** (7) &aaa see> Nuk do të ketë të sosur rritja e perandorisë së tij dhe pagja mbi fronin e Davidit dhe në mbretërinë e tij, për ta vendosur pa u tundur dhe për ta përforcuar me anë të mënçurisë dhe të drejtësisë, tani dhe përjetë. Këtë ka për të bërë zelli i Zotit të ushtrive.

NJË FËMIJË LINDET + NJË BIR JEP → EMRI I TIJ DO TË QUHET PERËNDI I FUQISHËM, ATI I PËRJETSHËM → NUK DO TË KETË FUND SHTIMI I QEVERISJES SË TIJ.

(Mendimet e mia personale: Shikoni renditjen e dy foljeve në Isaia 9:6. Dy foljet nuk janë e njëjta folje. Dy foljet nuk janë në atë renditje rastësisht. Një fëmijë LIND. Një bir JEPET. Të lindurit përshkruan mënyrën se si fëmija erdhi në botë. Të dhënit përshkruan çfarë i ndodhi një Biri që ekzistonte tashmë. Tani shqyrtoni emrat e dhënë këtij fëmije. Isaia 9:6 nuk thotë se fëmija do të jetë si Perëndia i fuqishëm. Isaia 9:6 thotë "emri i tij do të quhet Perëndia i fuqishëm." Emri i parë në listë, i Mrekullueshëm, është pele (H6382). Pele ndan të njëjtën rrënjë me përgjigjen që Manohu mori në Gjyqtarët 13, kur kërkoi një emër dhe nuk mundi ta merrte. Në Isaia 9:6, emri jepet.)

E3. Isaia 9:2 &aaa see> Populli që ecte në terr pa një dritë të madhe; mbi ata që banonin në vendin e hijes së vdekjes doli një dritë.

<AAA SEE> POPULLI QË ECTE NË TERR PA NJË DRITË TË MADHE.

E4. Mikea 5:2 "Por ti, o Betlem Efratah, megjithëse je i vogël midis mijërave të Judës, nga ti do të dalë për mua ai që do të jetë sundues në Izrael, origjinat e të cilit janë nga kohërat e lashta, nga ditët e përjetësisë".

PREJ TEJE DO TË DALË AI QË DO TË JETË SUNDIMTAR NË IZRAEL → DALJET E TË CILIT KANË QENË QË PREJ LASHTËSISË, QË PREJ PËRJETËSISË.

(Mendimet e mia personale: Një fjali në Mikea 5:2 mban të dyja skajet e këtij studimi të tërë. Ky sundimtar DEL nga një qytet i vogël. Të dalësh nga një qytet i vogël është një fillim, në një vend deri ku një njeri mund të ecë. DALJET e këtij sundimtari janë prej lashtësisë, nga përjetësia. Daljet nga përjetësia nuk janë fare fillim. Mikea pohon të dyja të vërtetat në të njëjtën fjali. Mikea nuk e zbut asnjërën të vërtetë.)

F. FARA E GRUAS DHE E VIRGJËRESHËS — PREMTIMI I PARË DHE PËRMBUSHJA

F1. Zanafilla 3:15 Dhe unë do të shtie armiqësi midis teje dhe gruas, midis farës sate dhe farës së saj; fara e saj do të shtypë kokën tënde, dhe ti do të plagosësh thembrën e farës së saj".

NDËRMJET FARËS SATE DHE FARËS SË SAJ → AJO DO TË SHTYPË KOKËN TËNDE, DHE TI DO T'I SHTYPËSH THEMBRËN.

(Mendimet e mia personale: Perëndia i tha Zanafilla 3:15 gjarprit në kopsht, në kohën kur mëkati hyri në botë. Zanafilla 3:15 është premtimi i parë i një shpëtimtari në gjithë Biblën. Vini re emrin e cilit farë përmendet në këtë varg. Nëpër pjesën tjetër të Shkrimit, prejardhja familjare gjurmohet përmes burrave. Shembuj janë fara e Abrahamit dhe fara e Davidit. Këtu, vetëm një herë, që në fillim, prejardhja e përmendur është fara e GRUAS. Vini re gjithashtu dy plagët në këtë varg, të cilat nuk janë të njëjtës madhësi. Thembra e farës së gruas do të plagoset. Koka e gjarprit do të shtypet.)

F2. Galatasve 4:4 që të shpengonte ata që ishin nën ligj, që ne të fitojmë birërinë. (5) Dhe, duke qenë se jeni bij, Perëndia dërgoi Frymën e Birit të tij në zemrat tuaja që thërret: "Abba, Atë!".

PERËNDIA DËRGOI BIRIN E TIJ, TË LINDUR NGA NJË GRUA → PËR TË SHPENGUAR ATA QË ISHIN NËN LIGJ.

(Mendimet e mia personale: Galatasve 4:4 thotë se Perëndia DËRGOI Birin e Perëndisë. Galatasve 4:4 pastaj thotë se Biri u BË NGA NJË GRUA. Dërgimi përmendet i pari në fjali. Lindja përmendet e dyta në fjali. Ai rend ka rëndësi. Një person nuk dërgohet nga një vend nëse ai person nuk ekzistonte tashmë në atë vend.)

PIKËPAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — shenja e premtuar, dhe shenja e dhënë

Isaia 7:14 Prandaj vet Zoti do t'ju japë një shenjë: Ja, e virgjëra do të mbetet me barrë dhe do të lindë një fëmijë të cilin do ta quajë Emanuel.

E VIRGJËRA DO TË MBETET ME BARRË DHE DO TË LINDË NJË FËMIJË TË CILIN DO TA QUAJË EMANUEL.

Mateu 1:18 Tani lindja e Jezu Krishtit ndodhi në këtë mënyrë: Maria, nëna e tij, i ishte premtuar Jozefit, por para se të fillonin të rrinin bashkë, mbeti shtatzënë nga Frymën e Shenjtë. (19) Atëherë Jozefi, i fejuari i saj, i cili ishte njeri i drejtë dhe nuk donte ta poshtëronte botërisht, vendosi ta linte fshehtas. (20) Por, ndërsa bluante me vete këto çështje, ja që iu shfaq në ëndërr një engjell i Zotit dhe i tha: "Jozef, bir i Davidit, mos ki frikë ta marrësh me vete Marinë si gruan tënde, sepse ç'është ngjizur në të është vepër e Frymës së Shenjtë. (21) Dhe ajo do të lindë një djalë dhe ti do t'i vësh emrin Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre". (22) E gjithë kjo ndodhi që të përmbushej fjala e Zotit, e thënë me anë të profetit që thotë: (23) "Ja, virgjëresha do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një djalë, të cilit do t'i venë emrin Emanuel, që do të thotë: "Zoti me ne";".

DHE AJO DO TË LINDË NJË DJALË DHE TI DO T'I VËSH EMRIN JEZUS, SEPSE AI DO TË SHPËTOJË POPULLIN E TIJ NGA MËKATET E TYRE → TË CILIT DO T'I VENË EMRIN EMANUEL, QË DO TË THOTË: "ZOTI ME NE".

(Mendimet e mia personale: Ndryshimi midis dy tregimeve është mësimi. Isaia 7:14 thotë SE AJO do t'i vërë emrin fëmijës Emanuel. Mateu 1:23 thotë SE ATA do t'i vënë emrin fëmijës Emanuel. Një nënë e emërton foshnjën e saj në tregimin e Isaia. Të gjithë e emërtojnë Jezusin në tregimin e Mateut. Mateu gjithashtu bën diçka që asnjë lexues nuk duhet ta hamendësojë. Mateu ndalet dhe e përkthen emrin për lexuesin, brenda vetë tekstit të Ungjillit të Mateut. Asnjë lexues në asnjë shekull nuk mund të mos e kuptojë se çfarë do të thotë emri Emanuel. Emanuel do të thotë Perëndia me ne. Mateu gjithashtu nuk thotë se lindja e Jezusit thjesht i kujtoi Mateut profecinë e Isaia. Mateu thotë se e gjithë kjo U BË që të PËRMBUSHET profecia e Isaia.)

F3. Luka 1:31 Dhe ja, ti do të mbetesh shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do t'ia vesh emrin Jezus. (32) Ai do të jetë i madh dhe do të quhet Biri i Shumë të Lartit; dhe Zoti Perëndi do t'i japë fronin e Davidit, atit të tij; (33) dhe do të mbretërojë mbi shtëpinë e Jakobit përjetë, dhe mbretëria e tij nuk do të ketë kurrë të sosur". (34) Dhe Maria i tha engjëllit: "Si do të ndodhë kjo, përderisa unë nuk njoh burrë?". (35) Dhe engjëlli duke u përgjigjur, i tha: "Fryma e Shenjtë do të vijë mbi ty dhe pushteti i Shumë të Lartit do të të mbulojë me hijen e vet; prandaj i shenjti që do të lindë prej teje do të quhet Bir i Perëndisë.

SI DO TË BËHET KJO, KUR UNË NUK NJOH BURRË? → AJO GJË E SHENJTË QË DO TË LINDË PREJ TEJE DO TË QUHET BIRI I PERËNDISË.

(Mendimet e mia personale: Pyetja e Marisë në Luka 1:34 është një pyetje e arsyeshme, dhe njerëzit ende e bëjnë atë. Përgjigja që i jepet asaj nuk është një argument. Është një njoftim i asaj që Perëndia është gati ta bëjë. Vini re fronin e përmendur në Luka 1:32: "fronin e Davidit, atit të tij." Ky është i njëjti fron për të cilin Isaia 9:7 tha se fëmija do të ulej mbi të, dhe e njëjta shtëpi mbretërore për të cilën u shkrua Psalmi 110.)

G. FJALA U BË MISH — DHE SI E GJEN NJERIU VËRTET ATË

G1. Gjoni 1:1 Në fillim ishte Fjala dhe Fjala ishte pranë Perëndisë, dhe Fjala ishte Perëndi.

[G3056 logos ■] (2) Ai (fjala) ishte në fillim me Perëndinë. (3) Të gjitha gjërat u bënë me anë të tij (fjala), dhe pa atë nuk u bë asnjë nga ato që u bënë. (4) Në atë ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve.

NË FILLIM ISHTE FJALA + FJALA ISHTE ME PERËNDINË + FJALA ISHTE PERËNDI → TË GJITHA GJËRAT U BËNË PREJ TIJ.

(Mendimet e mia personale: Gjoni 1:1 jep tri deklaratat në një rresht. Secila nga tri deklaratat është e nevojshme. Deklarata e parë është "Fjala ishte në fillim." Fjala, një titull për Birin e Perëndisë përpara se ai të merrte trup njerëzor, nuk kishte pikënisje. Deklarata e dytë është "Fjala ishte pranë Perëndisë." Fjala nuk është thjesht një emër tjetër për Perëndinë Atë, sepse një person nuk mund të jetë pranë vetes së tij. Deklarata e tretë është "Fjala ishte Perëndi." Fjala nuk është një qenie më e vogël që qëndron pranë Perëndisë. Heqja e cilësdo prej tri deklaratave prodhon një fjali të ndryshme nga fjalia që shkroi Gjoni.)

G2. Gjoni 1:14 Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë. **[G4637 skenoo ■]**

FJALA U BË MISH + BANOI NDËR NE → NE PAMË LAVDINË E TIJ, LAVDI SI E TË VETËMLINDURIT PREJ ATIT.

PIKËPAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — çadra në shkretëtirë, dhe çadra e një trupi

Eksodi 25:8 Le të më bëjnë një shenjtërore, që unë të banoj në mes tyre.

LE TË MË BËJNË NJË SHENJTËRORE → QË UNË TË BANOJ NË MES TYRE.

Gjoni 1:14 Dhe Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne; dhe ne soditëm lavdinë e tij, si lavdia e të vetëmlindurit prej Atit, plot hir e të vërtetë.

FJALA U BË MISH + BANOI NDËR NE.

(Mendimet e mia personale: Fjala greke që Gjoni përdor për "banoi" në Gjon 1:14 është skenoo (G4637). Skenoo do të thotë të ngrejë një tendë dhe të jetojë në atë tendë. Në kohët e lashta, Perëndia i tha popullit të Izraelit të ndërtonte një tendë që Perëndia të mund të jetonte mes tyre, dhe ata e ndërtuan atë nga lëkurë, dru dhe ar (Eksodi 25:8). Në Gjon 1:14, e njëjta pamje kthehet përsëri, por tenda është një trup njerëzor. Tenda në shkretëtirë ishte një pamje e hershme e së vërtetës që Gjoni përshkruan, duke treguar drejt trupit të Jezu Krishtit. Dhamëzamenti i Ri e identifikon atë tendë si një hije, një pamje që tregon drejt Jezu Krishtit, vetëm pasi ai zbulon atë çka hija tregonte. Gjoni e thotë këtë qartë në Gjon 1:14.)

G3. Kolosianëve 1:15 sepse në të u krijuan të gjitha gjërat, ato që janë në qiejt dhe ato mbi dhe, gjërat që duken dhe ato që nuk duken: frone, zotërime, principata dhe pushtete; të gjitha gjërat janë krijuar me anë të tij dhe në lidhje me të. (16) Ai është përpara çdo gjëje dhe të gjitha gjërat qëndrojnë në të. (17) Ai vetë është kreu i trupit, pra i kishës; ai është fillimi, i parëlinduri nga të vdekurit, përderisa të ketë parësinë në çdo gjë

PREJ TIJ U KRIJUAN TË GJITHA GJËRAT + AI ËSHTË PARA TË GJITHË GJËRAVE → PREJ TIJ TË GJITHA GJËRAT QËNDROJNË.

G4. Kolosianëve 2:9 Dhe ju keni marrë plotësinë në të, sepse ai është krye e çdo principate e pushteti (10) në të cilin ju edhe u rrethpretë me një rrethprerje që nuk u bë me dorë, por me rrethprerjen e Krishtit, me anë të zhveshjes së trupit nga mëkatet e mishit:

NË TË BANON GJITHË PLOTËSIA E HYJNISË TRUPËRISHT → DHE JU JENI TË PLOTË NË TË.

G5. SI TA GJENI ATË — AI NA TREGOI KU TË KËRKOJMË

Gjoni 5:39 Ju hetoni Shkrimet sepse mendoni të keni nëpërmjet tyre jetë të përjetshme; dhe ato janë këto që dëshmojnë për mua. (40) Por ju nuk doni të vini tek unë që të keni jetën.

KËRKONI SHKRIMET → ATO JANË QË DËSHMOJNË PËR MUA.

(Mendimet e mia personale: Jezusi e tha këtë në Gjoni 5:39-40 njerëzve që i njihnin Shkrimet më mirë se pothuajse kushdo tjetër gjallë në atë kohë. Ata mund t'i recitonin ato. Jezusi u tha atyre se gjithë trupi i Shkrimit që kishin mësuar përmendsh po dëshmonte për të, dhe se ata prapëseprapë nuk do të vinin tek ai që të merrnin jetën. Të njohësh fjalët e Shkrimit nuk është e njëjta gjë me të njohurit e personit për të cilin flasin ato fjalë. Nuk ka asnjë vend tjetër ku të kërkes jetën. Jezusi nuk tha kërkon ndjenjat tuaja. Ai tha kërkon shkrimet.)

G6. Luka 24:25 Atëherë ai u tha atyre: "O budallenj dhe zemërngathët për të besuar gjithçka që kanë thënë profetët! (26) Por a nuk duhej që Krishti të vuajë gjëra të tilla që të hyjë kështu në lavdinë e tij?". (27) Dhe, duke zënë fill nga Moisiu dhe nga gjithë profetët, ai u shpjegoi atyre në të gjitha Shkrimet gjërat që i takonin atij.

DUKE ZËNË FILL NGA MOISIU DHE NGA GJITHË PROFETËT → AI U SHPJEGOI ATYRE NË TË GJITHA SHKRIMET GJËRAT QË I TAKONIN ATIJ.

G7. Luka 24:32 Dhe ata i thanë njeri tjetrit: "Po a nuk na digjej zemra përbrenda, kur ai na fliste udhës dhe na hapte Shkrimet?".

A NUK NA DIGJEJ ZEMRA BRENDË NESH, KUR AI NA HAPTE SHKRIMET?

G8. Luka 24:44 Pastaj u tha atyre: "Këto janë fjalët që unë ju thoja kur isha ende me ju: se duhet të përmbushen të gjitha gjërat që janë shkruar lidhur me mua në ligjin e Moisiut, në profetët dhe në psalmet". (45) Atëherë ua hapi mendjen, që të kuptonin Shkrimet

DUHET TË PËRMBUSHEN TË GJITHA GJËRAT QË JANË SHKRUAR NË LIGJIN E MOISIUT, DHE NË PROFETËT, DHE NË PSALMET, PËR MUA → ATËHERË UA HAPI MENDJEN E TYRE.

(Mendimet e mia personale: Luka 24:44-45 jep përgjigjen ndaj pyetjes që bën gjithë ky studim. Kjo përgjigje vjen nga goja e Jezusit, pasi Jezusi u ngrit nga varri. Jezusi përmendi tri pjesë të Dhiatës së Vjetër: ligjin e Moisiut, profetët dhe psalmet. Këto tri pjesë së bashku përbëjnë gjithë Dhiatën e Vjetër. Jezusi tha se gjithë Dhiata e Vjetër kishte gjëra në të për të. Jezusi nuk tha se vetëm një pjesë e Dhiatës së Vjetër kishte gjëra në të për të. Jezusi më pas bëri dy gjëra të veçanta për dishepujt. Jezusi ua hapi SHKRIMET dishepujve. Jezusi ua hapi KUPTIMIN dishepujve. Një person ka nevojë për të dyja këto gjëra. Një person mund ta mbajë gjithë Biblën në duart e tij dhe prapëseprapë ka nevojë që Jezusi t'i hapë sytë për ta parë Jezusin në Bibël. Lexo Biblën. Kërkoji Jezusit ta hapë Biblën për ty. Vazhdo ta lexosh Biblën.)

G9. 1 Gjonit 1:1 Atë që pamë dhe dëgjuam, ne po jua shpallim, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe bashkësia jonë është me Atin dhe me Birin e tij, Jezu Krishtin. (2) Dhe po ju shkruajmë këto gjëra që gëzimi juaj të jetë i plotë. (3) Dhe ky është mesazhi që dëgjuam nga ai dhe po jua shpallim juve: Perëndia është dritë dhe në Të nuk ka kurrfarë errësirë

DËGJUAR + PARË ME SYTË TANË + VËSHTRUAR + DUART TANË E KANË PREKUR → ATË JETË TË PËRJETSHME, E CILA ISHTE PRANË ATIT, DHE NA U SHFAQ NEVE.

(Mendimet e mia personale: Gjoni i rendit shqisat qëllimisht në 1 Gjonit 1:1: dëgjuar, parë, shikuar nga afër, dhe prekur me duart tona. Gjoni nuk po përshkruan një ndjenjë apo një ide. Gjoni po përshkruan një person me të cilin hante bukë. Në të njëjtën fjalë, Gjoni e quan atë person "atë jetë të përjetshme, që ishte me Atin." Personi që apostujt prekën me duart e tyre është i njëjti person që ishte me Atin para fillimit. Kjo është pretendimi i plotë i 1 Gjonit 1:1-3. Gjoni thotë se ai është dëshmitar i këtij pretendimi, jo teoricien i tij.)

H. PSE DUHEJ TË ISHTE KËSHTU VDEKJA — URA PËR T'U KTHYER TE PERËNDIA

H1. PROBLEMI, I SHPREHUR QARTË

Isaia 59:2 Por paudhësitë tuaja kanë shkaktuar një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj, dhe mëkatet tuaja kanë bërë të fshihet fytyra e tij prej jush, që të mos ju dëgjojë më.

POR PAUDHËSITË TUAJA KANË SHKAKTUAR NJË NDARJE MIDIS JUSH DHE PERËNDISË TUAJ.

Romakëve 3:23 sepse të gjithë mëkatuan dhe u privuan nga lavdia e Perëndisë

SEPSE TË GJITHË MËKATUAN DHE U PRIVUAN NGA LAVDIA E PERËNDISË.

H2. PSE GJAK, DHE JO DIÇKA MË E LEHTË

Hebrenjve 9:22 Sepse Krishti nuk hyri në një shenjtërore të bërë me dorë, që është vetëm shëmbëllesë e asaj të vërtetë, por në vetë qiellin për të dalë tani përpara Perëndisë për ne **[G859 aphasis ■]**

POR NË VETË QIELLIN PËR TË DALË TANI PËRPARA PERËNDISË PËR NE.

Levitiku 17:11 Sepse jeta e mishit është në gjak. Prandaj ju kam urdhëruar ta vini mbi altar për të bërë shlyerjen për jetën tuaj, sepse është gjaku që bën shlyerjen e fajit për jetën.

SEPSE JETA E MISHIT ËSHTË NË GJAK → SEPSE ËSHTË GJAKU QË BËN SHLYERJEN E FAJIT PËR JETËN.

Hebrenjve 10:4 ti nuk pëlqeve as olokauste as flijimet për mëkatin.

TI NUK PËLQEVE AS OLOKAUSTE AS FLIJIMET PËR MËKATIN.

(Mendimet e mia personale: Vendosini këto tre vargje së bashku dhe gjithë sistemi i lashtë i flijimit shpjegohet vetvetiu. Jeta është në gjak. Mëkati kushton një jetë. Në kohët e lashta, flijimet e kafshëve siguronin shlyerjen (një mbulesë e përkohshme për mëkatin që rivendoste qëndrimin e një personi para Perëndisë) ditë pas dite, për qindra vjet. Hebrenjve thotë qartë se flijimet e kafshëve nuk mund ta hiqnin kurrë mëkatin. Për çfarë shërbenin atëherë të gjitha ato flijime? Ato e mbanin borxhin e mëkatit dukshëm të papaguar. Ato ishin një kujtesë e gjatë, e përsëritur, e përditshme se një jetë ishte për t'u dhënë, dhe ato e mbanin atë kujtesë në vend derisa të vinte vdekja e vetme që mund ta paguante plotësisht borxhin e mëkatit.)

H3. SA POSHTË ZBRITI AI

Filipianëve 2:5 i cili, edhe pse ishte në trajtë Perëndie, nuk e çmoi si një gjë ku të mbahej fort për të qenë barabar me Perëndinë (6) por e zbrazi veten e tij, duke marrë trajtë shërbëtori, e u bë i ngjashëm me njerëzit; (7) dhe duke u gjetur nga pamja e jashtme posi njeri, e përuli vetveten duke u bërë i bindur deri në vdekje, deri në vdekje të kryqit. (8) Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që është përmbi çdo emër

DUKE QENË NË FORMËN E PERËNDISË → MORI FORMËN E SKLLAVIT → I BINDUR DERI NË VDEKJE, PO, DERI NË VDEKJEN E KRYQIT.

(Mendimet e mia personale: Vini re sekuencën e zbritjes në Filipianëve 2:6-8. Jezusi ishte në formën e Perëndisë. Jezusi u zbrazi nga nderi. Jezusi mori formën e një shërbëtori. Jezusi mori ngjashmërinë e njerëzve. Jezusi u përul. Jezusi u bë i bindur. Jezusi vdiq. Pali më pas shtoi dy fjalë të tjera që fjalia nuk i kërkonte domosdoshmërisht: "edhe vdekjen e kryqit." Thjesht të thuash se Jezusi vdiq nuk ishte e mjaftueshme për Palin. Mënyra specifike e vdekjes së Jezusit është pjesë e qëllimit të Palit.)

H4. ÇFARË I KUSHTOI VËRTET — THËNË MË PARË, DHE THËNË PËRSËRI MË VONË

Isaia 50:6 I paraqita kurrizin tim atij që më rrihte dhe faqet e mia atij që më shkulte mjekrën; nuk ia fsheha fytyrën time poshtërimit dhe të pështyrave.

UNË I DHASHË SHPINËN TIME ATYRE QË MË GODISNIN → NUK FSHEHA FYTYRËN TIME NGA TURPI DHE PËSHTYMA.

Psalmet 22:16 Sepse qentë më kanë rrethuar, një grup keqbërësish më rri rrotull; më kanë shpuar duart dhe këmbët. (17) Unë mund t'i numëroj gjithë kockat e mia; ato më shikojnë dhe më këqyrin. (18) Ndajnë midis tyre rrobat e mia dhe hedhin në short tunikën time.

MË SHPUAN DUART DHE KËMBËT → I NDANË RROBAT E MIA MES TYRE, DHE HODHËN SHORT PËR VESHJEN TIME.

Mateu 27:35 Mbasi e kryqëzuan, i ndanë me short rrobat e tij, që të përmbushej ç'ishte thënë nga profeti: "I ndanë ndërmjet tyre rrobat e mia dhe hodhën short mbi tunikën time".

ATA E KRYQËZUAN, DHE NDANË RROBAT E TIJ, DUKE HEDHUR SHORT → QË TË PËRMBUSHEJ.

Gjoni 19:34 por njëri nga ushtarët ia tejshpoi brinjën me një heshtë, dhe menjëherë i doli gjak e ujë.

NJË SHPEARR I SHPOI ANËN → DHE MENJËHERË DOLI GJAK E UJË.

(Mendimet e mia personale: Davidi shkroi për duart dhe këmbë të shpuara në Psalmin 22. Davidi shkroi për ushtarët që ndanin veshjet në Psalmin 22. Davidi e shkroi këtë një mijë vjet para se dikush në Izrael të kishte parë ndonjëherë një kryqëzim. Davidi nuk po përshkruante asgjë që i kishte ndodhur atij personalisht. Mateu shkroi shekuj më vonë, pas kryqëzimit të Jezusit. Mateu shkruan se ushtarët bënë saktësisht atë që kishte përshkruar Psalmi 22. Mateu shpjegon pse ushtarët e bënë këtë: "që të përmbushej." Lexoji të dyja rrëfimet bashkë. Davidi e shkroi rrëfimin e tij duke parë përpara në kohë, pa asnjë mënyrë për të ditur se kryqëzimi do të ndodhte. Mateu e shkroi rrëfimin e tij duke parë prapa te kryqëzimi, pa asnjë mënyrë për të mohuar se kryqëzimi kishte ndodhur.)

H5. PËR ÇFARË ISHTE VDEKJA — NJË URË, JO NJË TRAGJEDI

Romakëve 5:8 Por Perëndia e tregon dashurinë e tij ndaj nesh në atë që, kur ende ishim mëkatarë, Krishti vdiq për ne. **[G2644 katallasso ■]** (9) Shumë më tepër, pra, duke qenë tani të shfajësuar në gjakun e tij, do të shpëtojmë nga zemërimi me anë të tij. (10) Në fakt, ndërsa ishim armiq, u pajtuam me Perëndinë nëpërmjet vdekjes së Birit të tij, akoma më shumë tani, që jemi pajtuar, do të shpëtohemi nëpërmjet jetës së tij.

KRISHTI VDIQ PËR NE. SHUMË MË TEPËR → U PAJTUAM ME PERËNDINË NËPËRMJET VDEKJES SË BIRIT TË TIJ.

2 Korintasve 5:18 Edhe të gjitha gjërat janë nga Perëndia që na pajtoi me veten përmes Jezu Krishtit dhe na dha shërbimin i pajtimit **[G2643 katallage ■]** (19) sepse Perëndia e ka pajtuar botën me veten në Krishtin, duke mos ua numëruar njerëzve fajet e tyre dhe vuri ndër ne fjalën e paqtitimit. (20) Ne, pra, bëhemi lajmëtarë për Krishtin, sikurse Perëndia të këshillonte nëpërmjet nesh; dhe ne ju këshillojmë juve për hir të Krishtit: Paqtohuni me Perëndinë! (21) Sepse ai bëri të jetë mëkat për ne ai që nuk njihte mëkat, që ne të bëhemi drejtësia e Perëndisë në të.

PERËNDIA ISHTE NË KRISHT, DUKE PAJTUAR BOTËN ME VETEN → AI E BËRI ATË MËKAT PËR NE, AI QË NUK NJIHTE MËKAT.

1 Timoteut 2:5 i cili e dha veten si çmim për të gjithë, për dëshmim në kohën e caktuar (6) për të cilin unë u vura predikues dhe apostull (them të vërtetën në Krisht, nuk gënjej), mësues i johebrenjve në besim dhe në të vërtetë.

NJË PERËNDI + NJË NDËRMJETËS MIDIS PERËNDISË DHE NJERËZVE, NJERIU KRISHT JEZUS.

(Mendimet e mia personale: Një ndërmjetës (dikush që qëndron mes dy palëve të ndara për t'i bashkuar përsëri) duhet t'i përkasë plotësisht të dyja palëve, ose nuk mund të shërbejë si ndërmjetës. Shikoni çfarë thotë 1 Timoteut 2:5 se është ndërmjetësi: "njeriu Krisht Jezus." Ai duhet të jetë njeri, ose nuk mund të qëndrojë atje ku qëndrojnë njerëzit dhe të vdesë një vdekje njerëzore. Tani shikoni çfarë thotë 2 e Korintasve 5:19 se ishte e vërtetë brenda atij vdekjeje: "Perëndia ishte në Krishtin." Dhe ai duhet të jetë Perëndi, ose vdekja e tij është thjesht një njeri i zakonshëm që vdes, duke mos siguruar shpëtim (shpëtim nga mëkati dhe dënimi i mëkatit) për askënd. Kjo është arsyeja pse përgjigja për "kush është Jezusi" nuk është një pyetje anësore vetëm për dijetarët. I gjithë doktrina e shpëtimit varet prej saj.)

H6. GJARPRI MBI SHTYLLË — NJË PAMJE E VJETËR QË E ZBATOI PËR VETEN

Numrat 21:8 Pastaj Zoti i tha Moisiut: "Bëj një gjarpër flakërues dhe vëre mbi një shtizë; kështu çdo njeri që do të kafshohet prej tij dhe do ta shikojë, ka për të jetuar". (9) Moisiu bëri atëherë një gjarpër prej bronzi dhe e vuri mbi një shtizë, dhe ndodhte që, kur një gjarpër kafshonte dikë, në rast se ky shikonte gjarpërin prej bronzi, ai vazhdonte të jetonte.

ÇDOKUSH QË ISHTE KAFSHUAR, KUR SHIKONTE NGA AJO, DO TË JETONTE.

PIKËPAMJE E NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — shtiza në shkretëtirë, dhe kryqi mbi kodër

Gjoni 3:14 Dhe ashtu si Moisiu e ngriti lart gjarpërin në shkretëtirë, kështu duhet të ngrihet lart Biri i njeriut (15) që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. (16) Sepse Perëndia e deshi aq botën, sa dha Birin e tij të vetëmlindurin, që, kushdo që beson në të, të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. (17) Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet prej tij.

SIÇ E NGRITI MOISIU GJARPRIN NË SHKRETËTIRË, KËSHTU DUHET TË NGRIHET BIRI I NJERIUT → KUSHDO QË BESON NË TË, TË MOS HUMBASË.

(Mendimet e mia personale: Kjo lidhje midis Numrave 21 dhe Gjoni 3 nuk është një lidhje e shpikur nga ky studim. Jezusi e deklaroi drejtpërdrejt dhe me zë të lartë këtë lidhje, në lidhje me identitetin e tij. Njerëzve që po vdisnin në shkretëtirë nuk iu tha t'i rregullonin vetveten, të ishin trima, apo ta fitonin një shërim. Atyre iu tha të SHIKONIN atë që Perëndia e ngriti lart mbi shtizë. Ata që shikuan, jetuan. Tani mbajini bashkë të dyja skenat dhe vini re pjesën e çuditshme. Gjarpri prej bronzi i ngritur mbi shtizë kishte formën e vetë asaj gjëje që po i vriste njerëzit që e shikonin. Pali deklaroi një të vërtetë po aq të çuditshme rreth kryqit, duke thënë se Jezusi u BË mëkat për ne, megjithëse ai nuk njihte mëkat (2 e Korintasve 5:21). Shërimi u ngrit lart në të njëjtën formë me mallkimin.)

I. VETË ATI E QUAN BIRIN "PERËNDI" DHE "ZOT"

I1. Hebrenjve 1:1 së fundi, këto ditë na ka folur me anë të Birit, të cilin e bëri trashëgimtar të të gjitha gjërave, me anë të të cilit e krijoi dhe gjithësinë. (2) Ai, duke qenë shkëlqimi i lavdisë së tij dhe vula e qenies së tij dhe duke i mbajtur të gjitha me fjalën e fuqisë së tij, mbasi e bëri vetë pastrimin nga mëkatet tona, u ul në të djathtën e Madhërisë në vendet e larta (3) edhe u bë aq më i lartë nga engjëjt, sa më të madhërueshëm se ata është emri që ai e trashëgoi.

AI NA FOLI ME ANË TË BIRIT TË TIJ + ME ANË TË TË CILIT AI GJITHASHTU I BËRI BOTËT → SHKËLQIMI I LAVDISË SË TIJ, DHE SHËMBËLLTYRA E VËRTETË E QENIES SË TIJ.

I2. Hebrenjve 1:5 Dhe akoma, kur ta shtjerë të Parëlindurin në botë, thotë: "Le ta adhurojnë të gjithë engjëjt e Perëndisë". **[G4416 prototokos ■]** (6) Kurse për engjëjt thotë: "Engjëjt e vet ai i bën erëra, dhe shërbenjësit e tij flakë zjarri";

DHE AKOMA, KUR TA SHJTJERË TË PARËLINDURIN NË BOTË? → DHE SHËRBENJËSIT E TIJ FLAKË ZJARRI.

(Mendimet e mia personale: I gjithë kapitulli i parë i librit të Hebrenjve bën një argument të gjatë. Argumenti është se Biri nuk është engjëll dhe kurrë nuk ka qenë engjëll. Kjo pikë vlen të vihet re në një studim që sapo ka kaluar shumë faqe mbi një figurë të quajtur "engjëlli i ZOTIT". Fjala hebraike malak emërtion një mision. Biri i vetë Perëndisë e kreu këtë mision disa herë në Dhiatën e Vjetër. Por shkrimtari i librit të Hebrenjve nuk do t'i lejojë askujt ta klasifikojë Birin mes engjëjve të krijuar. Engjëjve u thuhet ta adhurojnë Birin.)

I3. Hebrenjve 1:8 E ke dashur drejtësinë dhe e ke urryer paudhësinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të vajosi me vaj gëzimi përmbi shokët e tu". (9) Edhe: "Ti, o Perëndi, në krye themelove tokën dhe qiejt janë vepër e duarve të tua. (10) Ata do të prishen, por ti mbetesh; edhe të gjithë do të vjetrohen si rrobë (11) dhe ti do t'i mbështjellësh si një mantel edhe do të ndërrohen; por ti je po ai, dhe vitet e tua nuk do të shteren kurrë". (12) Dhe cilit nga engjëjt i tha ndonjë herë: "Rri në të djathtën time, gjersa t'i vë armiqtë e tu shtroje të këmbëve të tua"?

BIRIT I THOTË, FRONI YT, O PERËNDI, ËSHTË PËR SHEKUJ TË SHEKUJVE → TI, ZOT, NË FILLIM VURE THEMELET E TOKËS.

(Mendimet e mia personale: Lexoni përsëri pesë fjalët e para të Hebrenjve 1:8: "Por për Birin thotë." Kjo nuk është mendimi i shkrimtarit të librit të Hebrenjve për Jezusin. Kjo regjistron Perëndinë Atë duke i folur drejtpërdrejt Birit. Ati e quan Birin "O Perëndi," pastaj e quan Birin "Zot," dhe pastaj i njeh Birit meritën e krijimit të tokës dhe të qiejve. Nëse dikush dëshiron të argumentojë se Biri nuk quhet kurrë Perëndi në Shkrim, ai person duhet të merret me këtë varg, ku Ati e quan Birin Perëndi.)

PIKËPAMJE TË NDRYSHME, E NJËJTA SKENË — një këngë e shkruar për një mbret, dhe Ati që ia citon Birit të tij

Psalmet 45:6 Froni yt, o Perëndi, vazhdon në përjetësi; skeptri i mbretërisë sate është një skeptër drejtësie. (7) Ti e do drejtësinë dhe urren mbrapshtinë; prandaj Perëndia, Perëndia yt, të ka vajosur me vaj gëzimi përmbi shokët e tu.

FRONI YT, O PERËNDI, VAZHDON NË PËRJETËSI → PRANDAJ PERËNDIA, PERËNDIA YT, TË KA VAJOSUR ME VAJ GËZIMI PËRMBI SHOKËT E TU.

Psalmet 102:25 Së lashti ti ke vendosur tokën dhe qiejtë janë vepër e duarve të tua; (26) ata do të zhduken, por ti do të mbetesh; do të konsumohen të gjithë si një rrobe; ti do t'i ndërrosh si një rrobe dhe ata do të ndryshohen. (27) Por ti je gjithnjë po ai dhe vitet e tua nuk do të kenë kurrë fund.

SË LASHTI TI KE VENDOSUR TOKËN DHE QIEJTË JANË VEPËR E DUARVE TË TUA → POR TI JE GJITHNJË PO AI DHE VITET E TUA NUK DO TË KENË KURRË FUND.

(Mendimet e mia personale: Ky është një vend ku leximi i dy pasazheve krah për krah bën një punë të vërtetë. Psalmi 45 është një këngë dasme. Psalmi 102 është lutja e një njeriu në telashe. Në Psalmin 102, ato fjalë i drejtohen Zotit, Perëndisë së Izraelit, i cili krijoi botën. Të dy psalmet u shkruan shekuj para lindjes së Jezusit në Betlehem. Hebrenjve 1 citon të dy psalmet. Hebrenjve 1 i paraqet të dy psalmet si fjalët e Perëndisë Atë. Hebrenjve 1 i zbaton të dy psalmet te Biri. Vini re dallimet e vogla në formulim midis psalmeve origjinale dhe citimeve në Hebrenjve 1. Bibla nuk i fsheh këto dallime të vogla, dhe as ky studim nuk i fsheh ato. Ajo që nuk ndryshon midis psalmeve dhe Hebrenjve 1 është identiteti i personit për të cilin flasin fjalët.)

J. ZOTI I TRA ZOTIT TIM — VARGU QË I DHA FUND ARGUMENTIT

J1. Psalmet 110:1 Zoti i thotë Zotërisë time: "Ulu në të djathtën time deri sa t'i bëj armiqtë e tu stol të këmbëve të tua". **[H113 adown ■] [H3068 Jehovah ■]** (2) Zoti do ta shtrijë nga Sioni skeptrin e fuqisë sate. Ai sundon në mes të armiqve të tu.

ZOTI I THA ZOTIT TIM: ULU NË TË DJATHTËN TIME → DERISA T'I BËJ ARMIQTË E TU STOL TË KËMBËVE TË TUA.

(Mendimet e mia personale: Ky rresht i vetëm në Psalmin 110:1 mbart më shumë kuptim nga sa duket në një lexim të parë. Në anglisht, të dyja fjalët shtypen si "Lord." E vetmja e dhënë e ndryshimit është shkronjat e mëdha. Fjala e parë shtypet me shkronja të mëdha, LORD. Fjala e dytë nuk shtypet me shkronja të mëdha. Nën anglishten, këto janë dy fjalë të ndryshme hebraike. Fjala e parë hebraike është emri i besëlidhjes së Perëndisë, Jehovah (H3068). Shkronjat e mëdha në KJV gjithmonë do të thonë se fjala hebraike që qëndron poshtë është Jehovah. Fjala e dytë hebraike është adown (H113), një fjalë për një zotëri apo sundimtar. Forma e adown e përdorur këtu lexohet "Zoti im." Davidi, duke shkruar këtë psalm, shënon Perëndinë duke i folur dikujt që Davidi e quan Zotërinë e tij. Tani mendo pyetjen e thjeshtë. Davidi ishte mbreti i Izraelit. Kush ishte Zotëria i tij? Përgjigja bëhet edhe më e çuditshme kur kujton se Perëndia premtoi se Krishti do të dilte nga vetë familja e Davidit, breza më vonë. Një njeri zakonisht nuk e quan stërnipin e vet "Zoti im.")

J2. AI VETË I PYETI PËR KËTË, DHE ASKUSH NUK MUNDI T'I PËRGJIGJEJ

Mateu 22:41 Tani, kur u mblodhën farisenjtë, Jezusi i pyeti: (42) "Ç'u duket juve për Krishtin? Biri i kujt është?". Ata i thanë: "I Davidit". (43) Ai u tha atyre: "Si pra Davidi, në Frymë, e quan Zot, duke thënë: (44) "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time, deri sa unë t'i bëj armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua"? (45) Në qoftë se Davidi e quan Zot, si mund të jetë biri i tij?". (46) Por asnjë nuk ishte në gjendje t'i përgjigjej; dhe, që nga ajo ditë, askush nuk guxoi ta pyesë më.

NËSE PRA DAVIDI E QUAN ZOT, SI ËSHTË BIRI I TIJ? → DHE ASNJERI NUK MUNDI T'I PËRGJIGJEJ NJË FJALË.

(Mendimet e mia personale: Jezusi nuk u tha farisenjve përgjigjen e pyetjes së tij në Mateu 22:41-46. Ai e bëri pyetjen dhe e la pa përgjigje. Ajo mbetet pa përgjigje edhe tani, dhe ende ka vetëm një përgjigje që i përshtatet. Krishti është biri i Davidit sipas mishit, dhe Zoti i Davidit sipas asaj çfarë ishte para se Davidi të lindte.)

J3. PJETRI PËRDORI TË NJËJTIN VARG DITËN KUR FILLOI KISHA

Veprat e Apostujve 2:32 Këtë Jezus, Perëndia e ka ringjallur; dhe për këtë të gjithë ne jemi dëshmitarë! (33) Ai, pra, duke qenë i ngritur në të djathtë të Perëndisë dhe duke marrë nga Ati premtimin e Frymës së Shenjtë, ka përhapur atë që ju tani shihni dhe dëgjoni. (34) Sepse Davidi nuk është ngritur në qiell, madje ai vetë thotë: "Zoti i ka thënë Zotit tim: Ulu në të djathtën time (35) derisa unë t'i bëj armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua!". (36) Ta dijë, pra, me siguri, gjithë shtëpia e Izraelit se atë Jezus që ju e keni kryqëzuar, Perëndia e ka bërë Zot e Krisht".

DAVIDI NUK U NGJIT NË QIEJ → PERËNDIA E BËRI VETË ATË JEZUS, TË CILIN JU E KRYQËZUAT, ZOT DHE KRISHT.

(Mendimet e mia personale: Argumenti i Pjetrit në Veprat 2:29-36 është i shkurtër. Argumenti i Pjetrit nuk ka nevojë për ndonjë dinakëri. Davidi shkroi për dikë që ulet në të djathtën e Perëndisë. Davidi kurrë nuk u ngjit për t'u ulur në të djathtën e Perëndisë. Dikush mund të shkonte dhe të shihte varrin e Davidit, thotë Pjetri pak vargje më parë. Psalmi, pra, nuk ishte për Davidin. Pjetri më pas emërton personin për të cilin ishte psalmi. Pjetri e emërton këtë person pa asnjë zbutje fare: "atë Jezusin, të cilin ju e kryqëzuat." Pjetri e quan këtë person "edhe Zot, edhe Krisht.")

J4. I NJËJTI PSALM THOTË EDHE DIÇKA TJETËR — DHE LIBRI I HEBRENJVE NDËRTON MBI TË NJË ARGUMENT TË TËRË

Psalmet 110:4 Zoti është betuar dhe nuk do të pendohet: "Ti je prift përjetë sipas urdhërit të Melkisedekut".

ZOTI ËSHTË BETUAR DHE NUK DO TË PENDOHET → "TI JE PRIFT PËRJETË SIPAS URDHËRIT TË MELKISEDEKUT"

Hebrenjve 5:5 dhe ashtu si thuhet diku gjetiu: "Ti je prift përjetë, sipas rendit të Melkisedekut". (6) I cili, në ditët e mishit të tij, me klithma të larta dhe me lot, i ofroi lutje dhe urata atij që mund ta shpëtonte nga vdekja, dhe u dëgjua për shkak të frikës së tij nga Perëndia.

DHE ASHTU SI THUHET DIKU GJETIU: "TI JE PRIFT PËRJETË, SIPAS RENDIT TË MELKISEDEKUT → DHE U DËGJUA PËR SHKAK TË FRIKËS SË TIJ NGA PERËNDIA.

Hebrenjve 7:3 Merrni me mend, pra, sa i madh ishte ky, të cilit Abrahami i dha të dhjetën e plaçkës.

AS FILLIM DITËSH, AS FUND JETE → MBETET PRIFT PËRGJITHMONË.

Hebrenjve 7:24 Sepse ne një kryeprift i tillë na duhej, i shenjtë, i pafaj, i papërlyer, i ndarë nga mëkatarët dhe i ngritur përmbi qiej (25) i cili nuk ka nevojë çdo ditë, si ata kryepriftërinjtë, të ofrojë flijime më parë për mëkatet e veta e pastaj për ato të popullit; sepse këtë e bëri një herë e mirë, kur e kushtoi vetveten.

AI MBETET PËRGJITHMONË + KA NJË PRIFTËRI TË PANDRYSHUESHME → AI MUND T'I SHPËTOJË DERI NË FUND ATA.

(Mendimet e mia personale: Një psalm i shkurtër përmban shumë gjëra. Psalmi 110 përmend dikë që Davidi e quan Zotin e tij, i ulur në të djathtën e Perëndisë. Psalmi 110 përmend një mbret që sundon nga Sioni. Psalmi 110 përmend një prift përgjithmonë, të një rendi më të vjetër se priftëria e Izraelit, të betuar nga Perëndia me një betim që Perëndia nuk do ta tërheqë. Në Izraelin e lashtë, ligji i mbante ndarë detyrën e mbretit dhe detyrën e priftit. Një njeri nuk lejohej të mbante të dyja detyrat sipas atij ligji. Psalmi 110 i jep të dyja detyrat një personi. Libri i Hebrenjve kalon disa kapituj duke shpjeguar se kush është ai person.)

K. NGRITUR NGA VARRI — DHE DUKE JETUAR NË JU

K1. VETË FAKTI, DHE SI U DORËZUA

1 Korintasve 15:3 Sepse unë ju kam transmetuar para së gjithash ato që edhe unë vetë i kam marrë, se Krishti vdiq për mëkatet tona sipas Shkrimeve (4) se u varros dhe u ringjall të tretën ditë, sipas Shkrimeve

KRISHTI VDIQ PËR MËKATET TONA SIPAS SHKRIMEVE + AI U VARROS + AI U NGJALL DITËN E TRETË.

1 Korintasve 15:20 Por tashti Krishti u ringjall prej së vdekurish, dhe është fryti i parë i atyre që kanë fjetur.

KRISHTI U RINGJALL PREJ TË VDEKURVE, DHE U BË FRYTI I PARË I ATYRE QË FLININ.

K2. ÇFARË VËRTETOI RINGJALLJA PËR TE

Romakëve 1:3 lidhur me Birin e tij, të lindur nga fara e Davidit sipas mishit (4) i deklaruar Biri i Perëndisë në fuqi, sipas Frymës së shenjtërisë nëpërmjet ringjalljes prej së vdekurit: Jezu Krishti Zoti ynë

BËRË NGA FARA E DAVIDIT SIPAS MISHIT → SHPALLUR BIR I PERËNDISË ME FUQI, ME ANË TË RINGJALLJES SË TIJ PREJ SË VDEKURIT.

(Mendimet e mia personale: Pali vendos përsëri të dyja gjysmat e përgjigjes në një fjali, me radhë, në Romakëve 1:3-4. Jezusi erdhi nga familja e Davidit, në mish. Jezusi u shpall Bir i Perëndisë me fuqi, duke dalë nga varri. Çdo person mund të pretendojë se është Biri i Perëndisë. Vetëm Jezusi e ka pasur ndonjëherë atë pretendim të provuar duke u ngjallur nga të vdekurit.)

K3. DHIATA E VJETËR E TRAJTOI E PARA

Psalmet 16:10 sepse ti nuk do ta lësh shpirtin tim në Sheol dhe nuk do të lejosh që i Shenjti yt të shohë korruptimin. (11) Ti do të më tregosh shtegun e jetës; ka shumë gëzim në praninë tënde; në të djathtën tënde ka kënaqësi në përjetësi.

TI NUK DO TA LËSH SHPIRTIN TIM NË FERR → AS NUK DO TA LËSH TË SHENJTIM TËND TË SHOHË KALBËZIM.

Veprat e Apostujve 2:29 Vëllezër, mund të thuhet haptas për Davidin patriark që ai vdiq dhe u varros; dhe varri i tij është ndër ne deri ditën e sotme. (30) Ai, pra, duke qenë profet, e dinte se Perëndia i kishte premtuar me betim se nga fryti i belit të tij, sipas mishit, do të ngjallet Krishti për t'u ulur mbi fronin e tij; (31) dhe, duke parashikuar këtë, foli për ringjalljen e Krishtit, duke thënë se shpirti i tij nuk do të lihej në Hades dhe se mishi i tij nuk do të shihte kalbjen.

DAVIDI VDIQ DHE U VARROS → AI, DUKE PARË PARA, FOLI PËR RINGJALLJEN E KRISHTIT.

K4. DHE TANI — AI JETON NË NJERËZIT QË SHPËTOI

Romakëve 8:11 Dhe në qoftë se Fryma i atij që ringjalli Krishtin prej së vdekurish banon në ju, ai që e ringjalli Krishtin prej së vdekurish do t'u japë jetë edhe trupave tuaj vdekatarë me anë të Frymës së tij

që banon në ju.

FRYMA E ATIJ QË E RINGJALLI JEZUSIN NGA TË VDEKURIT BANON NË JU → AI DO T'I GJALLËROJË EDHE TRUPAT TUAJ TË VDEKSHËM.

Galatasve 2:20 Unë nuk e hedh poshtë hirin e Perëndisë sepse, në goftë se drejtësia vjen me anë të ligjit, atëherë Krishti ka vdekur më kot.

UNË JAM KRYQËZUAR BASHKË ME KRISHTIN → JO MË UNË, POR KRISHTI JETON NË MUA.

Kolosianëve 1:27 që ne e kumtuam, duke e qortuar dhe duke e mësuar çdo njeri me çdo urtësi, që ta paraqesim çdo njeri të përsosur në Jezu Krishtin; **[G3466 musterion ■]**

KY MISTER = KRISHTI NË JU, SHPRESA E LAVDISË.

Gjoni 14:23 Jezusi u përgjigj dhe i tha: "Nëse ndokush më do, do ta zbatojë fjalën time; edhe Ati im do ta dojë dhe ne do të vijmë tek ai dhe do të bëjmë banesën tek ai.

NËSE DIKUSH MË DO, DO T'I RUAJË FJALËT E MIA → NE DO TË VIJMË TE AI DHE DO TË BËJMË BANESËN TONË ME TË.

(Mendimet e mia personale: Ndiq të gjithë rrjedhën e këtij studimi deri në përfundimin e tij. Jezusi ishte me Atin para se të bëhej çdo gjë. Jezusi iu shfaq njerëzve në Dhiatën e Vjetër; dhe ata njerëz jetuan. Jezusi lindi nga një grua në një qytet të vogël. Jezusi u vra në një kodër; në dru, jashtë një qyteti. Jezusi doli nga varri. Bibla thotë tani se Jezusi jeton NË njerëz. Ky përfundim është ku ka qenë drejtuar ky studim gjatë gjithë kohës. Qëllimi i këtij studimi nuk ka qenë kurrë të fitosh një debat rreth kush është Jezusi. Qëllimi i këtij studimi është që ai që është i gjithë kjo dëshiron të jetojë brenda teje. Vër re gjithashtu Gjonin 14:23: "ne do të vijmë." Zëri shumëz që hapi Biblën në Zanafilla 1:26 është ende i pranishëm këtu.)

L. AI PO VJEN PËRSËRI — DHE ZGJEDHJA QË ZGJAT PËRJETË

L1. AI PO VJEN, DHE ÇDO SY DO TA SHOHË ATË

Veprat e Apostujve 1:9 Mbasi i tha këto gjëra, ndërsa ata po e vështronin, u ngrit lart; dhe një re e përfshiu dhe ua hoqi prej syve të tyre. (10) Dhe, si ata po i mbanin sytë e ngulitur në qiell, ndërsa ai po largohej, ja dy burra në rroba të bardha iu paraqitën atyre (11) dhe thanë: "Burra Galileas, pse qëndroni e shikoni drejt qiellit? Ky Jezus, që u është marrë në qiell nga mesi juaj, do të kthehet në të njëjtën mënyrë, me të cilën e keni parë të shkojë në qiell".

QË U ËSHTË MARRË NË QIELL NGA MESI JUAJ, DO TË KTHEHET NË TË NJËJTËN MËNYRË, ME TË CILËN E KENI PARË TË SHKOJË NË QIELL.

Zbulesa 1:7 "Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi", thotë Zoti "që është dhe që ishte dhe që vjen, i Plotfuqishmi".

ÇDO SY DO TA SHOHË + EDHE ATA QË E TEJSHPUAN.

L2. 2 Selanikasve 1:7 në një zjarr flakërues, për t'u hakmarrë kundër atyre që nuk njohin Perëndi, dhe të atyre që nuk i binden ungjillit të Zotit tonë Jezu Krisht. **[G1557 ekdikesis ■]** (8) Ata do të ndëshkohen me shkatërrim të përvetshëm, larg nga fytyra e Zotit dhe nga lavdia e fuqisë së tij (9) kur ai të vijë, atë ditë, për të qenë i lavdëruar në shenjtoret e vet, për të qenë i admiruar në mes të atyre që kenë besuar, sepse dëshmia jonë tek ju u besua. (10) Edhe për këtë ne vazhdimisht po lutemi për ju, që Perëndia ynë t'ju bëjë të denjë për këtë thirrje dhe të përmbushë me fuqinë çdo qëllim të mirë dhe veprën e besimit **NË ZJARR FLAKËRUES DUKE MARRË HAKMARRJE MBI ATA QË NUK E NJOHIN PERËNDINË, DHE QË NUK I BINDEN UNGJILLIT → KUR AI TË VIJË PËR TË QENË I LAVDËRUAR NË SHENJTORËT E TIJ.**

(Mendimet e mia personale: Lexoni 2 Thesalonikasve 1:8 ngadalë. 2 Thesalonikasve 1:8 përmend dy grupe, jo një grup. Grupi i parë nuk E NJEH Perëndinë. Grupi i dytë nuk I BINDET ungjillit. Njohja dhe bindja përmenden bashkë në të njëjtin varg. Vini re edhe 2 Thesalonikasve 1:10, e cila është pjesë e së njëjtës fjali. E njëjta ardhje e Jezusit që është zjarr për njërën grup, është lavdi për grupin tjetër. Ky është një ngjarje e vetme. Se në cilën anë të kësaj ngjarjeje ndodhet një person vendoset tani, jo më vonë.)

L3. Zbulesa 19:11 Dhe pashë qiellin e hapur, dhe ja, një kalë i bardhë, dhe ai që e kalëronte quhet Besniku dhe i Vërteti; dhe ai gjykon dhe lufton me drejtësi. (12) Dhe sytë e tij ishin si flakë zjarri dhe mbi kryet e tij ishin shumë kurora; edhe kishte një emër të shkruar, që askush nuk e di përveç atij; (13) Dhe ishte i veshur me një rrobe të ngjyer në gjak; dhe emri i tij quhet: "Fjala e Perëndisë";

AI QË ULEJ MBI TË QUHEJ BESNIK DHE I VËRTETË → EMRI I TIJ QUHET FJALA E PERËNDISË.

Zbulesa 19:16 Dhe mbi rroben e vet dhe mbi kofshën ishte shkruar një emër: MBRETI I MBRETËRVE dhe ZOTI I ZOTËRVE.

MBRETI I MBRETËRVE DHE ZOTI I ZOTËRVE.

(Mendimet e mia personale: Vini re një rresht të vogël në Zbulesa 19:12. Jezusi kishte një emër të shkruar që asnjë njeri nuk e dinte, por vetëm ai e dinte atë emër. Emrat që i jepen kësaj studimi shfaqen në të njëjtin pasazh. Ata emra janë Besnik dhe i Vërtetë. Fjala e Perëndisë. Mbreti i mbretërve dhe Zoti i zotërve.)

L4. LIBRAT U HAPËN

Zbulesa 20:11 Pastaj pashë një fron të madh të bardhë dhe atë që ulej mbi të, nga prania e të cilit iku dheu dhe qielli, dhe nuk u gjet vënd për ata. (12) Dhe pashë të vdekurit, të mëdhenj e të vegjël, që rrinin në këmbë përpara Perëndisë, edhe librat u hapën; dhe u hap një libër tjetër, që është libri i jetës; dhe të vdekurit u gjykuan në bazë të gjërave të shkruara në libra, sipas veprave të tyre. (13) Dhe deti i dorëzoi të vdekurit që ishin në të, dhe vdekja dhe Hadesi dorëzuan të vdekurit që ishin në ta; dhe ata u gjykuan secili sipas veprave të veta. (14) Pastaj vdekja dhe Hadesi u flakën në liqenin e zjarrit. Kjo është vdekja e dytë. (15) Dhe, nëse ndokush nuk u gjet i shkruar në librin e jetës, u flak në liqenin e zjarrit.

LIBRAT U HAPËN + NJË LIBËR TJETËR U HAP, I CILI ËSHTË LIBRI I JETËS → KUSHDO QË NUK U GJET SHKRUAR NË LIBRIN E JETËS U HODH NË LIQENIN E ZJARRIT.

(Mendimet e mia personale: Dy lloje librash shfaqen te froni në Zbulesa 20:12. Njëri lloj libri regjistron çfarë bënë njerëzit. Lloji tjetër i librit regjistron emra, i quajtur libri i jetës. Zbulesa 20:12 nuk thotë se dikush u shpëtua nga ajo që ishte shkruar në librat e veprave. Zbulesa 20:15 thotë se e vetmja gjë që vendosi rezultatin ishte nëse emri i një personi ishte shkruar në librin e jetës.)

L5. ZGJEDHJA, THËNË AQ QARTË SA BIBLA E THOTË NDONJËHERË ÇDO GJË

Gjoni 3:18 Ai që beson në të nuk dënohet, por ai që nuk beson tashmë është dënuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë.

POR AI QË NUK BESON TASHMË ËSHTË DËNUAR.

Gjoni 3:36 Kush beson në Birin ka jetë të përjetshme, kurse kush nuk i bindet Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë qëndron mbi të".

KUSH BESON NË BIRIN KA JETË TË PËRJETSHME.

Romakëve 6:23 Sepse paga e mëkatit është vdekja, por dhuntia e Perëndisë është jeta e përjetshme në Jezu Krishtin, Zotin tonë.

SEPSE PAGA E MËKATIT ËSHTË VDEKJA → POR DHUNTIA E PERËNDISË ËSHTË JETA E PËRJETSHME NË JEZU KRISHTIN, ZOTIN TONË.

(Mendimet e mia personale: Romakëve 6:23 është vargu qendror i gjithë këtij studimi. Romakëve 6:23 është një fjali e shkurtër me dy gjysma. Mëkati ka një pagesë të detyrueshme për të, dhe ajo pagesë është vdekja. Ajo pagesë kryhet në një nga dy mënyrat. Ose një person e bën vetë atë pagesë, përgjithmonë, ose një person merr atë që Jezusi tashmë e ka paguar, si dhuratë. Ky është i gjithë zgjedhja. Askush nuk shpëton nga bërja e kësaj zgjedhjeje, sepse mosbërja e zgjedhjes është e njëjta gjë me zgjedhjen e mënyrës së parë. Gjithçka në këtë studim, nga "le ta bëjmë njeriun" në Zanafilla 1:26 e deri te froni në Zbulesa 20, ka qenë duke ndërtuar drejt asaj një vendimi. Ka ende kohë për ta marrë atë vendim. Jezusi ende po thërret.)

L6. Veprat e Apostujve 4:12 Dhe në asnjë tjetër nuk ka shpëtim, sepse nuk ka asnjë emër tjetër nën qiell që u është dhënë njerëzve dhe me anë të të cilit duhet të shpëtohem.

DHE NË ASNJË TJETËR NUK KA SHPËTIM → SEPSE NUK KA ASNJË EMËR TJETËR NËN QIELL QË U ËSHTË DHËNË NJERËZVE DHE ME ANË TË TË CILIT DUHET TË SHPËTOHEMI.

MBYLLJA

Zbulesa 22:17 Dhe Fryma dhe nusja thonë: "Eja!". Dhe ai që dëgjon le të thotë: "Eja!". Dhe ai që ka etje, le të vijë; dhe ai që do, le të marrë si dhuratë ujin e jetës.

DHE FRYMA DHE NUSJA THONË: "EJA → DHE AI QË DO, LE TË MARRË SI DHURATË UJIN E JETËS.

Gjoni 3:17 Sepse Perëndia nuk e dërgoi Birin e vet në botë që ta dënojë botën, por që bota të shpëtohet prej tij.

SEPSE PERËNDIA NUK E DËRGOI BIRIN E VET NË BOTË QË TA DËNOJË BOTËN → POR QË BOTA TË SHPËTOHET PREJ TIJ.

(Mendimet e mia personale: Ftesa e fundit në Bibël nuk kushton asgjë, dhe i ofrohet cilitdo. Fjala e përdorur është "kushdo." Ajo fjalë nuk lë jashtë askënd, me qëllim. Ajo nuk e lë jashtë personin më të keq që lexon këtë studim, apo personin që ka thënë jo për vite me radhë. Jezusi, i cili është gjithë kjo, është ai që thotë Eja. Gjithçka që një person duhet të bëjë është të vijë dhe të marrë ujin e jetës.)

KUIZ PRAKTIKE

1. Zanafilla 1:26 — Dhe Perëndia tha, Ta bëjmë njeriun sipas shëmbëlltyrës sonë:

- a) sipas ngjashmërisë sonë
- b) dhe ja, ishte shumë mirë
- c) sipas shëmbëlltyrës së Perëndisë e krijoi atë

2. Isaia 7:14 — Ja, një virgjëreshë do të mbetet shtatzënë dhe do të lindë një bir:

- a) dhe do t'i vësh emrin JEZUS
- b) dhe do t'i vërë emrin Emanuel
- c) dhe do ta quajnë emrin e tij Emanuel

Gjyqtarët 13:22 — Dhe Manoahu i tha gruas së tij: Do të vdesim me siguri:

- a) sepse jam një njeri me buzë të ndyra
- b) sepse vendi mbi të cilin po qëndron është tokë e shenjtë
- c) sepse kemi parë Perëndinë

4. Psalmi 110:1 — Zoti i tha Zotit tim: Ulu në të djathtën time:

- a) deri sa t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua
- b) sundo në mes të armiqve të tu
- c) derisa t'i vë armiqtë e tu si stol të këmbëve të tua

5. Hebrenjve 1:8 — Por për Birin thotë: Froni yt, o Perëndi, është për shekuj të shekujve:

- a) një skeptër drejtësie është skeptri i mbretërisë sate
- b) skeptri i mbretërisë sate është skeptër drejtësie
- c) dhe qeverisja do të jetë mbi shpatullën e tij

6. Zanafilla 22:8 — Perëndia do të sigurojë vetë qengjin për olokaustin:

- a) dhe e vuri atë mbi Isakun, birin e tij
- b) kështu vazhduan rrugën të dy bashkë
- c) shikoni zjarrin dhe drutë

7. 2 Thesalonikasve 1:9 — Të cilët do të ndëshkohen me shkatërrim të përhershëm nga prania e Zotit:

- a) dhe nga lavdia e fuqisë së tij
- b) e cila është vdekja e dytë
- c) dhe për lavdinë e madhështisë së tij

ÇELËSI I PËRGJIGJEVE: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

DËSHMITARËT PRAPA KËSAJ PËRGJIGJE

Kjo përgjigje nuk mbështetet vetëm te zëri i një shkrimtari. Moisiu, Jozueu, shkrimtari i librit të Gjyqtarëve, shkrimtari i librave të Kronikave, dhe Davidi të gjithë kontribuojnë në të. Kështu bëjnë edhe Isaia, Mikea dhe Malakia. Kështu bëjnë edhe Mateu, Luka dhe Gjoni. Pjetri flet në Ditën e

Rrëshajëve. Filipi flet në një rrugë të shkretë. Pali shkruan përgjatë tetë letrave. Shkrimtari i librit të Hebrenjve e mbyll atë. Kjo bën pesëmbëdhjetë zëra, në njëzet e tetë libra të Biblës, nga kapitulli i parë i librit të Zanafillës deri te kapitulli i fundit i librit të Zbulesës. Të gjithë pesëmbëdhjetë zërat thonë të njëjtën gjë për të njëjtin person.

SI DEGËZOHET KJO STUDIME

- SI NJË HIJE TREGON DREJT DRITËS: DRURI I VËNË MBI SHPINËN E ISAKUT (ZANAFILLA 22:6) DHE KRYQI I VËNË MBI SHPINËN E BIRIT (GJONI 19:17). HIJA U SHFAQ NË MAL. TRUPI U SHFAQ JASHTË QYTETIT.
- SI KANË RËNDËSI FJALËT: NJË FJALË E VETME NË SHQIP "ZOT" PËRFAQËSON DY FJALË TË NDRYSHME HEBRAIKE NË PSALMIN 110:1. DY FJALËT HEBRAIKE JANË YEHOVAH (H3068) DHE ADOWN (H113). I GJITHË ARGUMENTI QË BËRI JEZUSI NË MATEU 22:45 MBËSHTETET MBI KËTË NDRYSHIM.
- SI ZBATOHET KJO PËR TY: JEZUSI NUK ËSHTË VETËM AI QË ERDHI. JEZUSI NUK ËSHTË VETËM AI QË PO VJEN. JEZUSI ËSHTË AI QË DËSHIRON TË JETOJË NË TY TANI (KOLOSIANËVE 1:27, GALATASVE 2:20).
- ÇFARË DO TË THOTË KJO PËR PËRJETËSINË: PAGA E MËKATIT ËSHTË VDEKJA. DHURATA E PERËNDISË ËSHTË JETA E PËRJETSHME ME ANË TË Jezu KRISHTIT, ZOTIT TONË (ROMAKËVE 6:23). KËTO JANË TË VETMET DY MËNYRA QË NJË NJERI E PAGUAN NDONJËHERË BORXHIN E MËKATIT.
- SHTEG ANËSOR: PSALMI 110:4 DHE LIBRI I HEBRENJVE, KAPITULLI 7, HAPIN RRUGËN DREJT GJITHË DOKTRINËS SË PRIFTËRISË SË MELKIZEDEKUT. KJO DOKTRINË PËRSHKRUAN NJË MBRET DHE NJË PRIFT TË BASHKUAR NË NJË NJERI, MË TË VJETËR SE LIGJI, TË BETUAR ME NJË BETIM QË PERËNDIA NUK DO TA TËRHEQË. KJO DOKTRINË MERITON NJË STUDIM TË PLOTË TË VETIN.
- SHTEG LIDHËS: "NE" DHE "JONA" E ZANAFILLËS 1:26, MBAJTUR BASHKË ME "NJË ZOT" TË LIGJIT TË PËRTËRIRË 6:4, ÇELIN STUDIMIN E PLOTË TË HYJNISË. HYJNIA ËSHTË NJË PERËNDI, ME ATIN, BIRIN DHE FRYMËN E SHENJTË TË PËRMENDUR SI PERSONA TË VEÇANTË PËRGJATË GJITHË BIBLËS. KY STUDIM VETËM SA PREKU SKAJIN E ATIJ STUDIMI TË PLOTË.
- SHTEG ANËSOR: 2 THESALONIKASVE 1:7-10 DHE ZBULESA 19:11-16 HAPIN RRUGËN DREJT GJITHË DOKTRINËS SË KTHIMIT TË JEZUSIT. KJO DOKTRINË PËRFSHIN SIGURINË E KTHIMIT TË JEZUSIT, PAPRITURINË E KTHIMIT TË JEZUSIT, DHE URDRIN PËR TË VËZHGUAR PËR KTHIMIN E JEZUSIT. THUAJE QARTË: SHKRIMI THOTË SIGURINË E KTHIMIT TË JEZUSIT DHE REFUZON TË JAPË ORARIN E KTHIMIT TË JEZUSIT (MATEU 24:36, VEPRAT 1:7). KY SHËRBIM GJITHASHTU REFUZON TË JAPË ORARIN E KTHIMIT TË JEZUSIT.
- SHTEG ANËSOR: ZANAFILLA 3:15, FARA E GRUAS, HAP RRUGËN DREJT GJITHË FILLIT TË FARËS SË PREMTUAR. KY FILL KALON NËPËR ABRAHAMIN (ZANAFILLA 22:18), NËPËR DAVIDIN (PSALMI 132:11), DHE EMËRTOHET HAPTAZI NË GALATASVE 3:16.
- ZBULESË E MUNDSHME: JAKOBI I KËRKOI LUFTËTARIT NË ZANAFILLA 32 EMRIN E TIJ VETJAK DHE IU REFUZUA (ZANAFILLA 32:29). MANOAHU I KËRKOI ENGJËLLIT TË ZOTIT EMRIN E TIJ VETJAK DHE IU THA SE EMRI ISHTE PILIY (H6383), TEPËR I MREKULLUESHËM PËR T'U DITUR (GJYQTARËT 13:18). ISAIA MË PAS THOTË SE FËMIJA QË NA LINDET DO TË QUHET I MREKULLUESHËM, PELE (H6382), NGA I NJËJTI RRËNJË (ISAIA 9:6). EMRI QË U MBAJT FSHEHUR NË DHATËN E VJETËR SHPALLET MBI NJË FOSHNJË. NË FUND TË BIBLËS, DUKE DALË KALUAR NGA QIELLI, JEZUSI ENDE KA NJË EMËR QË ASNJË NJERI NUK E DI VEÇ TIJ (ZBULESA 19:12). EMRI JEPET, DHE EMRI ËSHTË ENDE MË I THELLË SESA Ç'Ë ËSHTË THËNË KËSAJ STUDIMI.

NJË FTESË E HAPUR — KUSHDO QË JE, VAZHDO TË LEXOSH

Nuk ju duhet të jeni i krishterë për të lexuar këtë studim. Shumë gjëra mund t'ju kenë sjellë këtu. Një kërkim mund t'ju ketë sjellë këtu. Një mosmarrëveshje mund t'ju ketë sjellë këtu. Një pyetje që e keni mbajtur me vete për vite mund t'ju ketë sjellë këtu. Kurioziteti për besimin e dikujt tjetër mund t'ju ketë sjellë këtu. Gjithçka në këtë faqe internet është e juaja, falas, në gjuhën tuaj. Ne kurrë nuk pyesim emrin tuaj. Ne kurrë nuk pyesim vendin tuaj. Ne kurrë nuk pyesim çfarë besoni. Një studim i vetëm nuk mund ta përshkruajë plotësisht Jezusin. Ne i dhamë kësaj pyetjeje gjithçka që patëm, dhe ky studim përsëri ecte vetëm një rrugë përmes Biblës. Jezusi ekzistonte para fillimit. Jezusi ekziston tani. Jezusi po vjen përsëri. Asnjë faqe e vetme nuk mund ta përfundojë përshkrimin e gjithë kësaj. Më shumë studime po presin këtu. Studime për mëshirën po presin këtu. Studime për diturinë po presin këtu. Studime për njohurinë po presin këtu. Studime për durimin po presin këtu. Studime për

perëndishmërinë po presin këtu. Më shumë studime po vijnë. Lexoni këto studime në çfarëdo rendi që dëshironi. Kontrolloni burimet tona gjatë leximit. Çdo vers në këto studime është shtypur i plotë, me qëllim. Ju kurrë nuk keni nevojë të merrni fjalën tonë për asgjë. Ju mund të peshoni çdo vers vetë.

Një ftesë tjetër vjen pas kësaj. Nuk do të pretendojmë se ajo ftesë është e fshehur. Ajo ftesë është studimi mbi çfarë duhet të bëjë një njeri për t'u shpëtuar. Lexoje atë studim tani nëse do ta lexosh tani. Lexo diçka tjetër më parë nëse preferon të lexosh diçka tjetër më parë. Askush nuk po numëron. Dera mbetet e hapur në të dyja rastet. Pali i tha fjalët e mëposhtme në një qytet plot me altarë për perëndi që nuk ishin Perëndia e tij. Pali i tha këto fjalë njerëzve që nuk i kishin kërkuar Palit të vinte në atë qytet:

Veprat e Apostujve 17:26 dhe ai ka bërë nga një gjak i vetëm të gjitha racat e njerëzve, që të banojnë në mbarë fagen e dheut, dhe caktoi kohërat me radhë dhe caqet e banimit të tyre (27) që të kërkojnë Zotin, mbase mund ta gjejnë duke prekur, ndonëse ai nuk është larg nga secili prej nesh.

BËRI NGA NJË GJAK GJITHË KOMBET E NJERËZVE → QË TË KËRKOJNË ZOTIN, DHE TA GJEJNË + AI NUK ËSHTË LARG NGA SECILI PREJ NESH.

FJALË KYÇE HEBRAIKE

“engjëll / lajmëtar” — H4397 malak — i dërguar; një lajmëtar; një engjëll

Kjo fjalë emërton një detyrë, jo një natyrë. Kjo fjalë përdoret për njerëz. Kjo fjalë përdoret për profetë. Kjo fjalë përdoret për qenie qiellore. Kjo fjalë vetvetiu nuk të thotë kurrë ÇFARË është personi i dërguar. Kjo fjalë vetvetiu të thotë vetëm se një person u dërgua. Teksti biblik përreth duhet të të tregojë pjesën tjetër. Teksti biblik përreth ta tregon pjesën tjetër në këto tregime.

“Perëndi” — H430 elohim — Perëndi; perëndi; Perëndia i vërtetë

Elohim është një formë shumësi. Elohim përdoret vazhdimisht për një Perëndinë e vërtetë, së bashku me folje njëjës. Ky fjalë vetë mbart plotësinë që ky studim po e shqyrton.

“ZOTI” — H3068 Yehovah — emri i besëlidhjes së Perëndisë, i shkruar në KJV si ZOTI me shkronja të mëdha

Kudo që LORD shfaqet me shkronja të mëdha në Dhjatën e Vjetër, Jehova është emri hebraik që qëndron pas fjalës angleze LORD.

“Zoti” — H113 adown — zot; mjeshtër; pronar; ai që sundon

Në Psalmin 110:1, forma e adown lexohet "Zoti im." Adown është një fjalë e ndryshme hebraike nga Yehovah, ZOTI që po i flet Zotit të Davidit në atë varg.

“një” — H259 echad — një; i bashkuar; i parë

Echad është fjala në "Zoti, Perëndia ynë, është një Zot." Echad është e njëjta fjalë e përdorur për mbrëmjen dhe mëngjesin që quhen NJË ditë. Echad është e njëjta fjalë e përdorur për një burrë dhe gruan e tij që bëhen NJË mish.

“biri i vetëm” — H3173 yachiyd — vetëm; i vetmi; i vetmuar; i dashuri

Zanafilla 22 e quan Isakun "birin tënd të vetëm" tri herë të veçanta. Yachiyd do të thotë i vetmi dhe i vetëm.

“dru / pemë” — H6086 ets — një pemë; dru; lëndë druri; një dërrasë; një shkop

Ets është një fjalë hebraike që mbulon si pemën e gjallë ashtu edhe drurin e prerë. Ets është fjala për drurin që Abrahami vuri mbi Isakun.

“i mrekullueshëm” — H6382 pele — një mrekulli; diçka e mahnitshme; diçka përtej të kuptuarit

Pele është emri i parë i dhënë fëmijës në Isaia 9:6.

“sekret / i mrekullueshëm” — H6383 piliy — i mrekullueshëm; shumë i mrekullueshëm për t'u njohur

Piliy është fjala që engjëlli i Zotit i jep Manoahut për të përshkruar emrin e tij. Piliy vjen nga i njëjti rrënjë si emri pele në Isaia 9:6.

“virgjëreshë” — H5959 almah — një grua e re e pamartuar; një virgjëreshë; një vashë

Almah është fjala e përdorur në Isaia 7:14.

“Emanuel” — **H6005 Immanuwel** — me ne është Perëndia

Emanuel është një emër që përbën vetvetiu një fjali të plotë. Mateu ia përkthen këtë emër lexuesit.

“kapiten / princ” — **H8269 sar** — një person kryesor; një kryetar; një kapiten; një princ; një sundimtar

Sar është titulli që pretendon njeriu me shpatën e nxjerrë jashtë Jerikos.

“UNË JAM” — **H1961 hayah** — të jesh; të ekzistosh; të bëhesh

Hajah është fjala rrënjë nën "UNË JAM AI QË JAM" te ferra e ndezur.

FJALË KYÇE GREKE

“Fjala” — **G3056 logos** — një fjalë; një thënie; gjëja e thënë; shprehja e mendimit

Gjoni nuk e fillon Ungjillin e Gjoni me një lindje. Gjoni e fillon Ungjillin e Gjoni para fillimit.

“banoi” — **G4637 skenoo** — të ngresh një çadër; të fushosh; të jetosh në një çadër

"Fjala u bë mish dhe banoi ndër ne." Ky varg përshkruan Perëndinë duke jetuar në një trup njerëzor ashtu siç jeton një njeri në një çadër.

“i vetëmlinduri” — **G3439 monogenes** — i vetëmlindur; i vetëm në llojin e tij; i vetmi i llojit të tij

Monogenes përdoret për Birin. Monogenes përdoret për Isakun në Hebrenjve 11:17.

“shpallur” — **G1834 exegeomai** — të nxjerrësh jashtë; të çosh jashtë; të tregosh plotësisht; të bësh të njohur

Askush nuk e ka parë Perëndinë ndonjëherë. Biri i vetëmlindur e ka çuar Perëndinë jashtë, në pah, ku Perëndia mund të shihet.

“pajtuar” — **G2644 katallasso** — për të ndryshuar nga armiqësia në miqësi; për ta kthyer përsëri në hir

Katallasso emërton tërë arsyen e kryqit, në një fjalë të vetme.

“pajtim” — **G2643 katallage** — rikthimi i hirit; bashkimi përsëri i dy palëve të ndara

Katallage vjen nga i njëjti rrënjë si katallasso më sipër. Katallasso emërton veprimin e pajtimit (rikthimin e miqësisë midis dyve që ishin ndarë). Katallage emërton rezultatin e atij pajtimi.

“falje” — **G859 aphasis** — një dërgim larg; një lirim; një lëshim; falje

Pa derdhjen e gjakut, nuk ka largim të mëkatit.

“Mister” — **G3466 musterion** — një sekret; diçka që dikur ishte fshehur dhe tani është treguar

Në Bibël, një mister nuk është kurrë një enigmë për t'u zgjidhur. Një mister në Bibël është një sekret që Perëndia vendosi ta zbulojë.

“hakmarrje” — **G1557 ekdikesis** — ajo që rrjedh nga drejtësia; një ndreqje e plotë e së keqes

Ekdikesis është fjala e përdorur në 2 Thesalonikasve 1:8. Ekdikesis nuk do të thotë zemërim i pakontrolluar. Ekdikesis do të thotë drejtësi e kryer plotësisht.

“i parëlinduri” — **G4416 prototokos** — i parëlinduri; i biri i parë i sjellë

Ati thotë "të gjithë engjëjt e Perëndisë t'i falen atij" për Birin.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Albanian (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).